Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

New York Journal-American, Photo by Mel Finkelstein. Copyright, 1960

Η ΙΕΡΑ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΔΑΚΡΥΡΡΟΟΥΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΟΥ OCEANSIDE, LONG ISLAND, N. Y.
THE SACRED ICON OF THE WEEPING MADONNA OF OCEANSIDE, LONG ISLAND, N. Y.

ΕΤΟΣ ΚΣΤ΄. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ—AUGUST, 1960 ΑΡΙΘΜΟΣ 485

Η 15Η ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Ὁδηγίαι τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἐγκύκλιος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου

Τῇ 1ῃ Αὐγούστου 1960

Πρὸς τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερατικῶς Προϊσταμένους
καὶ τὰ Ἐντιμότατα Διοικητικὰ Συμβούλια
τῶν Κοινοτήτων, Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων
Ὀργανώσεων καὶ Νεολαίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἀγαπητοί,

Ἀπευθύνομεν ὑμῖν τὴν τρίτην ταύτην Ἐγκύκλιον περὶ τῆς προσεχοῦς 15ης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, καὶ προτρεπόμεθα πατρικῶς, ὅπως:

α) Καταβάλητε πᾶσαν προσπάθειαν, ὥστε ἡ Κοινότης, ἡ Ἀδελφότης ἢ ἡ Ὀργάνωσις ὑμῶν ἀφεύκτως νὰ ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὴν Συνέλευσιν, ἔστω καὶ δι' ἑνός, ἐν ἀνάγκῃ, ἀντιπροσώπου.

β) Οἱ Ἱεροὶ Ναοί, οἱ ἔχοντες μόνον ἕνα Ἱερέα, παραμείνωσι κλειστοὶ κατὰ τὴν Κυριακήν, 18ην Σεπτεμβρίου, δεδομένου ὅτι οἱ Ἱερεῖς πρέπει νὰ εὑρίσκωνται εἰς Buffalo, ἔνθα θὰ τελέσωμεν Θείαν Λειτουργίαν ὑπὲρ πάσης τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας, ἐνώπιον τῆς μετακομισθησομένης ἐκεῖ Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Δακρυρροούσης Παναγίας τοῦ Long Island, καὶ θὰ μεταδώσωμεν τὸ Ἱερὸν Φῶς τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

γ) Διὰ νὰ ἐξασφαλισθῶσιν ἐγκαίρως αἱ ἐν τοῖς ξενοδοχείοις θέσεις τῶν Ἀντιπροσώπων, γράψατε πάραυτα, ὅσοι δὲν ἔχετε γράψει εἰσέτι, εἰς τὴν Διοργανωτικὴν Ἐπιτροπήν: 146 West Utica, at Delaware Avenue, Buffalo, New York.

δ) Προτρέψατε τὰ μέλη τῶν Κοινοτήτων, Ἀδελφοτήτων καὶ Ὀργανώσεων ὑμῶν, ἵνα προσέλθωσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα, ὥστε αὕτη μὲν νὰ εἶναι ἀντιπροσωπευτικὴ ὁλοκλήρου τῆς Ὁμογενείας, αἱ δὲ ληφθησόμεναι ἀποφάσεις εὐεργετικαὶ διὰ τὴν προσφιλῆ Ὁμογένειαν καὶ τὴν Ἀμερικήν.

Ἀναμένοντες ὑμᾶς εἰς τὴν ὡραίαν πόλιν τοῦ Buffalo,

Διατελοῦμεν μετὰ θερμῶν πατρικῶν εὐχῶν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑμῶν

† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

ΣΗΜ. Ἀναγνωσθήτω δὶς ἐπ' ἐκκλησίας.

Orthodox Observer

Est. 1934

The official publication of the news, work and thought of the Greek Orthodox Church in America, published monthly by the Greek Archdiocese of North and South America
10 East 79th Street, New York 21, N. Y
Phone: TRafalgar 9-2060

•

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.

EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE

•

Subscription Rates in U.S.A. and Canada:

One year	$4.00
Two years	$7.00
Three years	$10.00
Single copy	40 cents
Foreign Countries	$4.50 per year

•

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

•

Allow one month for change of address and renewal orders to become effective. To insure accuracy in changes, include previous and new address. Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 2nd day of the month for issue of following month. Send all communications to:

ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

Ἑλληνοαμερικανόπουλα εἰς Ἑλλάδα

Περὶ τὰ 100 Ἑλληνο-Ἀμερικανόπουλα τῶν Σχολείων μας παραθερίζουν ἤδη εἰς Ἑλλάδα, μερίμνῃ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐνισχύσατε ὅλοι τὴν εὐοίωνον αὐτὴν πρωτοβουλίαν, ἀποστέλλοντες τὴν συνδρομήν σας εἰς τὸ SCHOLARSHIP FUND τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἡ νέα μας γενεὰ πρέπει νὰ γνωρίσῃ τὴν Ἑλλάδα. Μία τοιαύτη ἐπίσκεψις εἶναι ἀνεκτίμητος καὶ πρέπει νὰ γίνῃ θεσμός.

15η ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ἐν BUFFALO, N. Y.

Καμμία Κοινότης δὲν πρέπει νὰ ἀπουσιάσῃ ἀπὸ τὸ Ἀνώτατον Νομοθετικὸν Σῶμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΣ ΤΗΣ 15ΗΣ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΕΝ ΑΥΤΗ

Ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ

Τῇ 1ῃ Αὐγούστου 1960

Τῇ Ἐντιμοτάτῃ Διοργανωτικῇ Ἐπιτροπῇ
τῆς ΙΕ΄. Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν.

Εἰς Buffalo, New York.

Ἀγαπητοί,

Ἡ θέσις, τὴν ὁποίαν, Θεοῦ χάριτι, κατέλαβε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ἡ Ὀρθοδοξία ἐν γένει ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ Ἠπείρῳ καὶ ἰδιαίτατα ἐν τῇ ζωῇ καὶ τῇ ἀνελίξει τῆς μεγάλης Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, δημιουργεῖ ὄχι μόνον νέα προνόμια τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ νέα ταύτης καθήκοντα πρός τε τὴν προσφιλῆ Ὁμογένειαν, καὶ τὴν Ἀμερικανικὴν κοινωνίαν καὶ πολιτείαν.

Θέλημα Κυρίου ἦτο νὰ μεταλαμπαδευθῇ καὶ ἐνταῦθα ἡ Ὀρθοδοξία καὶ νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν, ἥτις ἀνήκει εἰς αὐτήν, ἵνα ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης προσφέρῃ καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν πολυτίμους ὑπηρεσίας, ὅπως προσήνεγκε καὶ εἰς πάσας τὰς λοιπὰς Ἠπείρους, εὐεργετήσασα διὰ τοῦ φωτὸς τῆς Ὀρθοδοξίας Ἔθνη καὶ Λαοὺς καὶ σύμπασαν τὴν Ἀνθρωπότητα.

Τὴν νέαν ταύτην θέσιν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς ἀπορρεούσας νέας συνθήκας καὶ νέα καθήκοντα, ἐν ἄλλαις λέξεσι τὴν μεγάλην αὐτῆς ἀποστολήν, ἔχει κυρίως νὰ μελετήσῃ ἡ ἐν τῇ πόλει ὑμῶν ἀπὸ τῆς 17ης μέχρι τῆς 24ης τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου ἐπ' αἰσίοις συνερχομένη δεκάτη πέμπτη Γενικὴ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς.

Κλῆρος καὶ λαός, ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Συνελεύσεως, αἰρόμενοι εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν καιρῶν ὀρθῶς σταθμίζοντες, εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας ὅπως προέλθωσιν εἰς ἀποφάσεις ἀξίας τῆς ἁγίας ἡμῶν Πίστεως καὶ Παραδόσεως, πρὸς δόξαν Χριστοῦ καὶ τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Μετὰ θερμῶν πατρικῶν πρὸς
πάντας εὐχῶν
καὶ βαθείας ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

+ Ὁ Ἀμερικῆς Ἰάκωβος

Η ΙΕΡΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«Θέλημα Κυρίου ἦτο νὰ μεταλαμπαδευθῇ καὶ ἐνταῦθα ἡ Ὀρθοδοξία καὶ νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν, ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς αὐτήν, ἵνα ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης προσφέρῃ καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν πολυτίμους ὑπηρεσίας, καθὼς προσήνεγκε καὶ εἰς πάσας τὰς λοιπὰς ἠπείρους, εὐεργετήσασα διὰ τοῦ φωτὸς τῆς Ὀρθοδοξίας Ἔθνη καὶ Λαοὺς καὶ σύμπασαν τὴν Ἀνθρωπότητα!»

(Ἐκ τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου)

ΔΑΚΡΥΡΡΟΟΥΣΑ ΠΑΝΑΓΙΑ — ΙΕΡΟΝ ΦΩΣ

Ἡ ἱερὰ εἰκὼν τῆς Δακρυρροούσης Παναγίας τοῦ Long Island καὶ τὸ Ἱερὸν Φῶς τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου θὰ μετακομισθῶσιν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς Buffalo, διὰ νὰ καθοδηγήσωσι τὰ Μέλη τῆς Συνελεύσεως εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀρίστων ἀποφάσεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗΝ

Τὸ θέμα τοῦτο θὰ ἀπασχολήσῃ τὴν 15ην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν, διότι δικαίως θεωρεῖται ὡς τὸ σπουδαιότερον διὰ τὴν ἐπιβίωσιν ἡμῶν ἐν Ἀμερικῇ ὡς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας ἐχούσης μεγάλην καὶ ἱερὰν ἀποστολήν.

Η ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
Διευθυντοῦ τῆς Παιδείας

Η ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ Συνέλευσις, ἡ ὁποία θὰ συνέλθῃ ἀπὸ 17—24 Σεπτεμβρίου εἰς τὸ Μπόφφαλο, Ν. Υ., καὶ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ὁποίας καταβάλλονται ἤδη ἐντατικὲς ἐνέργειες ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων καὶ ὑπευθύνων παραγόντων, θὰ μελετήσῃ πλατειὰ καὶ θὰ λάβῃ τελικῶς ἀποφάσεις ἐπὶ ὅλων τῶν μεγάλων θεμάτων, τὰ ὁποῖα σχετίζονται μὲ τὸ εὐρὺ πρόγραμμα τῶν ἐπιδόσεων τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας του κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κου Ἰακώβου.

Μεταξὺ τῶν μεγάλων αὐτῶν θεμάτων, τὸ μεγαλείτερο ἴσως καὶ τὸ ζωτικώτερο εἶναι τὸ θέμα τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ σὲ ὅλους τοὺς τύπους καὶ σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες της. Τὸ δεδομένο αὐτὸ εἶναι εὐεξήγητο. Ὅσο πιὸ πολὺ ὅλοι μας κατανοοῦμε τὸ βάθος καὶ τὴν ἔκταση τῆς ἀποστολῆς τῆς Ὁμογενείας καὶ τῶν ὑποχρεώσεών της ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας της, ἔναντι τῆς Γενετείρας καὶ ἔναντι τῆς Ἀμερικανικῆς κοινωνίας καὶ πατρίδος, τόσο πιὸ σαφέστερο διαπιστώνομε, ὅτι ἡ ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν ἐξαρτᾶται, σὲ τελευταία ἀνάλυση, ἀπὸ τὴν ἔκταση, τὴν ἔνταση καὶ τὴν ποιότητα τῆς ἐκπαιδευτικῆς μας προσπαθείας.

Καθὼς ὅμως τὰ προβλήματα τῆς γενικῆς καὶ τῆς εἰδικῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας εἶναι θέματα σύνθετα, πολύπλευρα, ὀργανικὰ ἐξαρτημένα ἀπὸ ἕνα πλῆθος παραγόντων — θέματα ἰδιότυπα — θὰ χρειασθῇ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν μὲ ὑψωμένο τὸ βαθμὸ τῆς κατανοήσεως καὶ μὲ εἰδικευμένη τὴν ἐμπειρία, ἂν οἱ ἀποφάσεις τῶν ἀντιπροσώπων ἐπὶ τῶν προβλημάτων αὐτῶν πρόκειται νὰ σταθοῦν ἐφαρμόσιμες, θετικές, ἀποδοτικές.

Ξεκινῶντας ἀπὸ τὴν ἀρχὴ αὐτὴ ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχιεπισκοπή, ἡ ὁποία ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτη ἐποπτεία ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, δὲν θὰ λείψῃ νὰ προβάλῃ στὴ Συνέλευση διὰ τῶν Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν της τὸ ζωτικώτατο αὐτὸ θέμα σὲ ὅλα τὰ γενικὰ καὶ τὰ ἐπιμέρους στοιχεῖά του καὶ νὰ ζητήσῃ, ἐν συνεχείᾳ, τὴ γνώμη ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων, οἱ ὁποῖοι πρόκειται τελικὰ καὶ νὰ ἀποφασίσουν, ἀλλὰ καὶ νὰ μεριμνήσουν, ἐπιστρέφοντες στὶς Κοινότητές των, γιὰ τὴν ἄμεση ἐφαρμογὴ τῶν σχετικῶν ἀποφάσεών των.

* * *

Ἀλλὰ ποιοὶ εἶναι οἱ βασικοὶ ἐκεῖνοι τομεῖς τῆς ἐκπαιδευτικῆς μας προσπαθείας, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ τύχουν τῆς ἐγκαίρου προσοχῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ νὰ μελετηθοῦν σωστά, ὥστε οἱ οἰκεῖες ἀποφάσεις ἐπ' αὐτῶν νὰ σταθοῦν φωτισμένες, θετικές, πραγματικές;

1. Ὁ πρῶτος τομεύς, τὸ πρῶτο βασικὸ θέμα εἶναι οἱ γενικοὶ καὶ οἱ εἰδικοὶ ἐκπαιδευτικοὶ καὶ πολιτιστικοί μας σκοποί. Ἡ ἀποσαφήνιση, ὁ καθορισμὸς τῶν σκοπῶν αὐτῶν ἀποτελεῖ τὴν ἀρχή, τὴν ἀφετηρία γιὰ κάθε σχετικὴ πρακτικὴ ἐργασία. Γιατὶ ἐπιμένομε στὴν ἀνάγκη νὰ ἐκτείνωμε καὶ νὰ βαθύνωμε τὸ πρόγραμμα τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας; Μποροῦμε νὰ δώσωμε τὴν ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα αὐτὸ παρωθούμενοι μόνον ἀπὸ τὸν γνωστὸ συναισθηματισμό, ποὺ χαρακτήριζε τοὺς λόγους μας καὶ τὰ ἔργα μας στὸ πρόσφατον ἀκόμη παρελθόν; Προφανῶς ὄχι. Ὁ συναισθηματισμὸς αὐτὸς πρέπει στὸ ἑξῆς νὰ φωτίζεται πιὸ πολὺ ἀπὸ τὴν πληρεστέρα κατανόηση τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς μορφῆς τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀπὸ τὴν καλύτερη γνώση τοῦ κόσμου τῶν Ἑλληνικῶν ἀξιῶν ζωῆς. Ἀπὸ τὴν ἀμεσώτερη ἐξοικείωση μὲ τὶς σημερινὲς ἀνάγκες καὶ τὶς τάσεις καὶ τοὺς προσανατολισμοὺς τοῦ εὐρυτέρου περιβάλλοντός μας, τὸ ὁποῖο καθορίζει, κατὰ κύριο λόγο, τὶς στάσεις μας, τὶς ὑποχρεώσεις μας, τὶς ἐπιδόσεις μας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅσο πιὸ βαθειὰ κατανοοῦμε τοὺς σκοποὺς τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας στὴ συνεξάρτησή τους μὲ τοὺς εἰδικοὺς παράγοντες, οἱ ὁποῖοι καθορίζουν τὴν ἰδιοτυπία τῆς ζωῆς μας μέσα στὴν ἐνιαία καὶ ἀδιάσπαστη ζωὴ τῆς Ἀμερικανικῆς κοινωνίας, τόσο πιὸ συνειδητὰ καὶ πιὸ σωστὰ προχωροῦμε στὴ λήψη τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων γιὰ τὴν πληρέστερη ἱκανοποίηση τῶν σκοπῶν αὐτῶν. Ἡ ἀρχὴ τῆς ὀργανικῆς σχέσεως σκοπῶν καὶ μέσων εἶναι ἀρχὴ καθολικοῦ κύρους. Οἱ ἀντιπρόσωποι στὴν Κληρικολαϊκή, ἁπλώνοντας ἀπὸ τώρα τὶς σκέψεις των στὸ σημεῖο τοῦτο, δὲν θὰ ὑστερήσουν νὰ ἰδοῦν καὶ νὰ ἐκτιμήσουν κατ' ἀξίαν τὴν ἀρχὴ αὐτή.

2. Τὸ δεύτερο θέμα εἶναι ὁ τύπος, ἡ ἔκταση, ἡ διάρθρωση, ἡ βαθμιαία ἀνέλιξη, ἡ ἑνότητα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μας συστήματος ἀπὸ τὴν παιδεία τῆς προσχολικῆς ἡλικίας ὡς τὴν ἀνώτατη, τὴν ἀκαδημαϊκὴ ἑλληνικὴ παιδεία. Ἂν οἱ ἐπὶ μέρους αὐτὲς πλευρές, οἱ διαδοχικὲς αὐτὲς βαθμίδες, δὲν κατανοηθοῦν πλή-

ρως, ἂν κάθε φορὰ ποὺ ὁμιλοῦμε γιὰ ἑλληνικὴ παιδεία σταματοῦμε στοὺς πρωτοβαθμίους σχολικοὺς τύπους καὶ στὶς ἁπλούστατες μορφὲς ἑλληνικῶν μορφωτικῶν ἐπενεργειῶν, τὰ ἀποτελέσματα θὰ σταθοῦν πενιχρὰ καὶ ὁ ἀποχρωματισμὸς τῆς ὁμάδος μας θὰ εἶναι βραδὺς ἴσως, ἀλλ' ἀσφαλής. Ἔτσι τὸ χρέος μας σὰν ἀντιπροσώπων στὴν Κληρικολαϊκὴ εἶναι νὰ εὐρύνωμε τὸν ὁρίζοντα, νὰ ἰδοῦμε τὴν παιδεία μας σὰν μιὰ κατ' ἐξοχὴν μεγάλη ὑπόθεση. Τὸ Νηπιαγωγεῖο, τὸ ἀπογευματινὸ καὶ τὸ ἡμερήσιο σχολεῖο, ἡ κατηχητικὴ παιδεία, ἡ παιδεία τῶν ἐφήβων, τὰ ἱδρύματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὰ ἀνώτατα σχολεῖα ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ στηθοῦν στὴν κορυφὴ τῆς ἐκπαιδευτικῆς πυραμίδος, οἱ συμπληρωματικοὶ θεσμοί, ὅπως εἶναι τὰ φροντιστήρια γλωσσῶν, τὰ θερινὰ σχολεῖα, οἱ κατασκηνώσεις, τὰ ταξίδια στὴν Ἑλλάδα, οἱ ἑορτασμοί μας καὶ πιὸ πέρα ἀκόμη οἱ ἕδρες στὰ Πανεπιστήμια, οἱ καλλιτεχνικοὶ ὅμιλοι, οἱ θεσμοὶ ὑποτροφιῶν καὶ μετεκπαιδεύσεως — ὅλα γενικῶς ὅσα ὑπηρετοῦν τοὺς πολιτιστικούς μας σκοπούς — πρέπει νὰ μελετηθοῦν πολύπλευρα, νὰ γίνουν τὸ ἀντικείμενο τῶν ἐνθέρμων ἐνδιαφερόντων μας καὶ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν πρακτικὰ ἀπὸ τὴν εἰδικευμένη ἐμπειρία μας.

3. Ὁ τρίτος κύκλος τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας θεμάτων ἀναφέρεται στὴν ἐπάνδρωση τῆς παιδείας μας. Στὸν ἐκπαιδευτικό. Στὸν εἰδικευμένο, στὸν ἐνθουσιώδη, ἀλλὰ καὶ στὸν ἐπιστήμονα ἐκπαιδευτικό, ὁ ὁποῖος καὶ τοὺς συνθέτους σκοποὺς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μας συστήματος μπορεῖ νὰ νοιώσῃ καὶ νὰ ἐνστερνισθῇ καὶ τὰς ἰδιοτύπους μεθόδους τῆς διδακτικῆς ἐπενεργείας νὰ γνωρίζῃ. Πῶς θὰ ἐξασφαλίσωμε τὸν ἐκπαιδευτικὸν αὐτόν; Πῶς θὰ μπορούσαμε νὰ τὸν ἑτοιμάσωμε; Πῶς θὰ τὸν κατοχυρώσωμε ἐπαγγελματικά; Οἱ ἀπαντήσεις στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ μᾶς ὁδηγοῦν — θὰ ὁδηγήσουν κατ' ἀνάγκην τοὺς ἀντιπροσώπους στὴν Κληρικολαϊκὴ — στὴν κατανόηση π. χ. τῆς ἀποστολῆς τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου θηλέων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς στὸ Γκάρρισον τῆς Νέας Ὑόρκης. Στὴν κατανόηση τῆς ἀνάγκης νὰ εἰδικεύσωμε τοὺς κληρικούς μας στὰ θέματα τῆς παιδείας. Νὰ ἀξιοποιήσωμε καὶ νὰ θέσωμε στὴν ὑπηρεσία τῶν διαφόρων τύπων τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου τὴν πλούσια ἐμπειρία τῶν Ἑλληνοαμερικανικῶν ἐκπαιδευτικῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν στὰ δημόσια σχολεῖα. Νὰ εἰδικεύσωμε στὰ ἰδιότυπα ἐκπαιδευτικά μας προβλήματα τοὺς Ἕλληνες ἐκπαιδευτικούς, οἱ ὁποῖοι φθάνουν μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο κοντά μας. Νὰ ὀργανώσωμε τὴν μετεκπαίδευση καὶ τὴν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐπιμόρφωση τῶν ἐργαζομένων διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν μας. Νὰ ἐκμεταλλευθοῦμε τὴν πεῖρα τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδευτικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς χώρας αὐτῆς, οἱ ὁποῖες ἄρχισαν νὰ μελετοῦν τὸ πρόβλημα τῆς γλώσσας, τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ νὰ συνεργασθοῦμε μὲ τὶς Ὑπηρεσίες αὐτὲς καὶ ἀκόμη μὲ τὰ οἰκεῖα τμήματα τῶν Ἀμερικανικῶν Πανεπιστημίων. Πρὸς τούτοις προβάλλουν γιὰ μελέτη καὶ γιὰ ἐπίλυση τὰ συνεξαρτώμενα προβλήματα τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐκπαιδευτικῶν, τῆς διαβαθμίσεως, τῆς συνταξιοδοτήσεως, τῆς κατοχυρώσεως δηλαδὴ τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ καθηγητοῦ. Εἶναι ὅλα αὐτὰ προβλήματα κατώτερα τῶν ἐνδιαφερόντων τῶν ἀντιπροσώπων στὴν Κληρικολαϊκή; Ἡ ποθητὴ λύση των ξεπερνᾷ τὶς δυνατότητες τῆς Ὁμογενείας, τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν ἱδρυμάτων της; Προφανῶς ὄχι πιὰ σήμερα.

4. Τὸ τέταρτο θέμα, στενώτατα δεμένο μὲ ὅσα ἀνεφέρθησαν ἀνωτέρω, εἶναι ἡ καθολικώτερη μελέτη τῆς οἰκονομικῆς πλευρᾶς τῆς ἐκπαιδευτικῆς προσπαθείας — ἡ ἐνίσχυση τοῦ εἰδικοῦ Κοινοτικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ ἐνίσχυση τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἱδρυμάτων, τῶν θεσμῶν καὶ τῶν ἑορταστικῶν προγραμμάτων τῶν εἰδικῶν ταμείων ὑποτροφιῶν. Ἡ πλούσια ἐπιχορήγηση τοῦ Κεντρικοῦ παρὰ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ταμείου Παιδείας, ὥστε νὰ καταστοῦν δυνατές, ἀρχιτεκτονικὲς καὶ καλλιτεχνικὲς μελέτες, συλλογὲς συγχρονισμένων ὀπτικοακουστικῶν μέσων διδασκαλίας, ἡ συγγραφὴ ἀναγνωστικῶν βιβλίων καὶ ἄλλων βοηθημάτων, ἡ ὀργάνωση μαθητικῶν βιβλιοθηκῶν καί, γενικῶς, νὰ ἐξασφαλισθοῦν μὲ τὸν καιρὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέσα τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν στὴ χώρα αὐτὴ τὴν ὀργάνωση καὶ τὴν λειτουργία τῶν σημερινῶν σχολείων.

* * *

Μαζὶ μὲ τὰ γενικὰ αὐτὰ προβλήματα θὰ χρειασθῇ ἴσως νὰ ἀντιμετωπισθοῦν πρακτικὰ καὶ ἄλλα μερικώτερα ζητήματα, ἂν πρόκειται νὰ ξεπηδήσῃ ἀπὸ τὴν Κληρικολαϊκὴ αὐτὴ Συνέλευση ἕνα πλῆρες, ἕνα καθολικὸ μελέτημα ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς παιδείας, τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς δένῃ συναισθηματικὰ καὶ γνωστικὰ ὅλους, εἰδικοὺς καὶ μὴ εἰδικούς, καὶ θὰ μᾶς σπρώχνῃ νὰ κάνωμε, ὁ καθένας ἀπὸ τὴ σκοπιά του τὸ καλύτερο.

Ἡ παρουσία στὴν Κληρικολαϊκὴ αὐτὴ ὅσο τὸ δυνατὸν περισσοτέρων ἀντιπροσώπων τῶν Κοινοτήτων μας, ἡ παρουσία τῶν Κληρικῶν καὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας ἀποτελοῦν, ἀσφαλῶς, τὴν καλύτερη προϋπόθεση γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος τῆς παιδείας, τὸ ὁποῖο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς ὠνόμασε τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ἕνα θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Ὅσοι βλέπουν ἔτσι τὰ πράγματα, δὲν θὰ λείψουν νὰ ἐνεργοῦν πρὸς τὴν ὀρθὴ κατεύθυνση.

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ

ASBURY PARK καὶ ὁ Ἁγιασμὸς τῶν ὑδάτων, τὴν Κυριακήν, 25ην Σεπτεμβρίου, εἶναι μία πάνδημος τῆς Ὁμογενείας ἑορτή, ἡ ὁποία θὰ δώσῃ τὸ μέτρον τῆς ἐπιβλητικότητος καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Θείας Λατρείας. Πάντες οἱ δυνάμενοι πρέπει νὰ συμμετάσχουν. Θὰ δοκιμάσουν βαθυτάτην θρησκευτικὴν συγκίνησιν.

ΕΠΙ ΤΗ ΙΕΡΑ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΟΣ

(15ῃ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ)

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΗΛΙΛΗ

Ἂν ἡ ἐπέτειος μνήμη κάθε ἱερᾶς μορφῆς τῆς ἁγίας ἡμῶν πίστεως, ἡ ὁποία ἐπεβλήθη ἠθικῶς κατανικήσασα ἀντιξοότητας καὶ ἀντιθέτους δυνάμεις, διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν Χριστιανικῶν ἰδεωδῶν, πληροῖ χαρᾶς καὶ κινεῖ αὐθόρμητον τὴν εὐλάβειάν μας, ἀναμφιβόλως ἡ σεπτὴ μνήμη τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, προβάλλει καὶ πάλιν μὲ ὅλην τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ ἐπιβλητικότητά της, τόσον, ὅσον οὐδεμία ἄλλη μορφὴ μέσα εἰς τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ἱερὰ προσωπικότης Της προβάλλει καὶ θὰ προβάλῃ πάντοτε ὡς τὸ πρότυπον τῆς Χριστιανικῆς τελειότητος, ὡς τὸ καταφύγιον κάθε Χριστιανικῆς ψυχῆς καὶ ὡς πηγὴ τῶν ὡραιοτέρων ἐμπνεύσεων, αἱ ὁποῖαι μᾶς φέρουν εὐλαβεῖς προσκυνητὰς καὶ ἐνθουσιώδεις ὑμνητὰς τῆς δόξης καὶ ἁγιότητός Της.

Μέσα εἰς τὴν χορείαν τῶν ἁγίων ἡ παναγία μορφὴ τῆς Θεοτόκου προβάλλει ὡς κατ' ἐξοχὴν ἁγία τῆς πίστεώς μας, διότι ἂν οἱ ἅγιοι τῆς πίστεώς μας ἠξιώθησαν τὸν φωτοστέφανον τῆς δόξης καὶ ἡ προσωπικότης των μεσουρανεῖ μέσα εἰς τὸ πνευματικὸν στερέωμα τῆς Χριστιανικῆς ἀνθρωπότητος, ἡ Παναγία ἠξιώθη κάτι περισσότερον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἐγένετο μήτηρ Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀξιωθεῖσα ἵνα δεχθῇ μέσα εἰς τὰ σπλάχνα της τὸν ἴδιον τὸν Θεόν, καταστᾶσα οὕτω μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ καὶ μήτηρ ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ Χριστιανικὸς κόσμος, θὰ στρέφεται πάντοτε μὲ εὐλάβειαν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Παναγίαν, ἡ ὁποία ἐγαλούχησε τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου.

Ἡ θεία μορφὴ τῆς Θεοτόκου ἔχει προνομιοῦχον θέσιν μέσα εἰς τὸ θεῖον σχέδιον τῆς λυτρώσεως, διότι συγκεντρώνει ἐν Ἑαυτῇ, ὅλα ἐκεῖνα τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τὰ ὁποῖα καθορίζουν τὴν ἀνωτέραν ἠθικὴν Χριστιανικὴν τελειότητα, τὴν ἀρετὴν τῆς ἀληθινῆς ταπεινώσεως καὶ τῆς ὁλοψύχου ἀφοσιώσεως εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θείου Νόμου.

Ἂς εἶναι εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος ηὐδόκησε καὶ ἐχάρισε εἰς τὴν ταλαιπωρημένην ἀνθρωπότητα, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Παναγίας, τὴν εὐλογίαν Του, ἡ ὁποία εἶναι τὸ πολυτιμότερον κεφάλαιον τοῦ Χριστιανικοῦ μας βίου.

Διότι μέσα εἰς τὴν πολυτάραχον ζωήν μας, πάντοτε ἡ γλυκειὰ μορφὴ τῆς Παναγίας θὰ προβάλλῃ ὡς ἡ γλυκυτέρα μορφὴ διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ ὡς ὄασις ἀναψυχῆς καὶ ἀνακουφίσεως ἀπὸ τὸν πόνον καὶ τὰς θλίψεις του, θὰ παραμένῃ δέ, ὡς πηγὴ ἀστείρευτος ὅπου οἱ ἄνθρωποι θὰ ἀντλοῦν δύναμιν διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν μὲ ψυχικὸν σθένος τὰ ἐπερχόμενα ρεύματα τῆς ζωῆς.

Μέσα εἰς τὴν μαρτυρικὴν καὶ τόσον κουραστικὴν πορείαν μας ἡ γλυκεῖα μορφὴ τῆς Παναγίας μᾶς παρακολουθεῖ καὶ συμπάσχει μαζύ μας καὶ μᾶς βοηθεῖ ὅταν ἐπικαλούμεθα Αὐτὴν εἰς τὴν ὁδοιπορίαν μας. Ἡ Ἁγιωσύνη μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι περιβεβλημένη ἡ ἁγία μορφή Της, εἶναι φάρος τηλαυγής, ὁ ὁποῖος διαλύει τὰ σκότη τῆς ἀγνοίας καὶ τοῦ φόβου καὶ κατ-

Ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν τῆς Δακρυρροούσης Παναγίας τοῦ Long Island.
The Sacred Icon of the Weeping Madonna of Oceanside, Long Island, N. Y.

ευθύνει τὴν πορείαν μας πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς λυτρώσεως καὶ τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ.

Ὑπεράνω τῆς σήμερον καὶ τῆς αὔριον ὑπάρχει ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ, ἡ δύναμις τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἁγιότητος. Ἡ δύναμίς μας εἶναι ἀνίσχυρος καὶ πίπτει πολλάκις ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ζωῆς, ἐνισχύεται δὲ ἀπὸ τὴν ἁγίαν μορφὴν τῆς Παναγίας εἰς τὸν βιωτικὸν ἀγῶνα μας, πρὸς τὴν Ὁποίαν ἂς στρέψωμεν πάντοτε τὴν σκέψιν μας καὶ τὸν νοῦν μας καὶ ἂς ἐπικαλούμεθα Αὐτὴν ὡς βοηθόν μας καὶ ἂς ἐκφράζωμεν βαθύτατα πρὸς Αὐτὴν τὸν σεβασμόν μας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸ τοῦ ὑπερόχου μεγαλείου τῆς Ἁγιότητός Της.

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ!

Ὑπὸ τοῦ Ὁσιολ. Ἱερομονάχου κ. ΑΙΜΙΛ. ΤΣΙΡΠΑΝΛΗ

ΕΞ ΟΛΩΝ τῶν γεγονότων τῆς ζωῆς τῆς Θεομήτορος, τὰ ὁποῖα ἀναφέρει τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἡ δὲ Ἁγία Ἐκκλησία ἡμῶν ἰδιαιτέρως τὰς ἡμέρας αὐτάς, κατὰ τὰς Ἱερὰς Παρακλήσεις, μᾶς ὑπενθυμίζει, τὸ τῆς ἐπισκέψεώς της πρὸς τὴν Ἐλισάβετ εἶναι ἴσως τὸ περισσότερον σχετιζόμενον μὲ τὸ ἀνθρώπινον αἴσθημα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐτυχίας. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν δὲν νομίζομεν ὅτι θὰ εἶναι ἐπουσιώδης ὁ εἰς τὰς λιτὰς

Ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν τῆς Δακρυρροούσης Παναγίας Πορταϊτίσσης τοῦ Long Island, ἥτις θὰ ἐκτεθῇ εἰς προσκύνημα ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Buffalo, New York.

The second Icon of the Weeping Madonna of Long Island, N. Y.

αὐτὰς γραμμὰς εὐλαβὴς στοχασμὸς περὶ τῆς ὡραιοτάτης αὐτῆς σκηνῆς ἐκ τῆς ζωῆς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Αἱ δύο ἐξαδέλφαι, ἐξ ὧν ἡ μία εἶχε πλέον ἀπολέσει κάθε ἐλπίδα τοκετοῦ, ἐνῷ ἡ ἄλλη δὲν εἶχεν εἰσέτι φθάσει εἰς τὸ σημεῖον ἐξ οὗ θὰ ἤρχιζε νὰ ἐλπίζῃ τοιοῦτον τι, συναντῶνται τώρα ἐν πλήρει συνειδήσει ὅτι ἑκάστη ἐξ αὐτῶν θὰ ἀποκτήσῃ τέκνον. Ἅπας καὶ ἐβεβαιώθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἡ Παναγία, ὅτι θὰ τέξῃ υἱόν, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, σπεύδει ἔμπλεως χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως πρὸς τὴν Ἐλισάβετ, ὡς θὰ ἐτρέχομεν ἡμεῖς πρὸς τὸν στενώτερον καὶ τὸν πλέον ἔμπιστον φίλον ἡμῶν, ὄχι διὰ νὰ ζητήσῃ κατὰ τοὺς ὀρθολογιστὰς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας τῶν λόγων τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀναγγείλῃ τὸ θαυμάσιον τοῦτο νέον καὶ καταστήσῃ μέτοχον τῆς τοιαύτης εὐτυχίας της καὶ τὴν ἐξαδέλφην αὐτῆς, τὴν μόνην εἰς τὸν κόσμον ἐναπομείνασαν στενωτέραν αὐτῆς συγγενῆ, ἡ ὁποία ἐπίσης θὰ ἐπληροφορεῖτο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν ἀνταμοιβὴν διὰ τὴν χλεύην καὶ τὸν μακροχρόνιον ἐμπαιγμόν, ποὺ ὑπέφερεν ἕνεκα τῆς ἀτεκνίας της. Ἑκάστη ἐξ αὐτῶν θὰ ἐβεβαιοῦτο ἔτι πλέον ἐκ τῆς συναντήσεώς των ταύτης εἰς τὴν τοιαύτην αὐτῶν πίστιν. Ἀξιοπαρατήρητος ἐνταῦθα τυγχάνει ἡ βαθεῖα ταπείνωσις καὶ ἐμπιστοσύνη τῆς Παναγίας εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ ὅτι θὰ χαρίσῃ, κατὰ Θείαν χάριν, εἰς τὸν κόσμον τὸν Σωτῆρα του Χριστόν!

Τί ὅμορφες, τί μεγάλες στιγμές, αὐτὲς ἀκριβῶς ὅπου ἡ ψυχή μας συναντᾶται μὲ τὸν Νυμφίον της Χριστὸν καὶ ἑνώνεται μὲ Αὐτόν! Εἶναι οἱ στιγμὲς τῆς αἰωνιότητος, ποὺ τὶς συλλαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς ὅπως ἡ Ἀειπάρθενος συνέλαβε τὸν ἄφραστον αὐτῆς τόκον· γεμᾶτες ἀπὸ μυστήριον, συγκίνησι καὶ φλόγα, ποὺ φωτίζει καὶ πυρώνει καὶ θεοποιεῖ τὸν κάτοχο ἀλλὰ καὶ τὸν θεώμενον, τὸν ἀκροώμενον. Γιατὶ «οἱ ψυχὲς ἀνάβουν, ὅπως ἡ λαμπάδα ἀπὸ ἄλλην λαμπάδα». Καὶ αἰσθανόμαστε τότε καὶ ἡμεῖς κατάβαθα κάποιο «σκίρτημα», κάποιο ξάφνιασμα, ρῖγος, δέος, θάμβος, καὶ ἀνακαλύπτομεν τὸν ἑαυτό μας, τὸ βάθος, τὸ νόημα τῆς ζωῆς μας, καὶ ρίχνομε τότε γέφυρες πρὸς τὸ Θεῖον καὶ πρὸς τὸν οὐράνιον κόσμον.

Ἂς μὴ νομίσῃ, ὅμως, κανεὶς ὅτι οἱ μυστικὲς αὐτὲς συναντήσεις μὲ τὸ Θεῖον εἶναι προνόμιον μόνον τῶν μοναχῶν ἢ τῶν ἀσκητῶν τῆς ἐρήμου. Διὰ κάθε πιστὸν Χριστιανόν, λαϊκὸν ἢ κληρικόν, εἶναι δυναταί, διότι διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἐνηνθρώπησεν ὁ Ὕψιστος Θεός, ὅπως τὸν ἄνθρωπον θεώσῃ, καταστήσῃ δηλαδὴ αὐτὸν Θεὸν κατὰ χάριν. Τοιαύτην δυνατότητα λαμβάνομεν ἅπαντες βαπτιζόμενοι, καὶ ὑπὸ χαρισματικὴν μορφήν, καὶ τὴν «δυνάμει» ταύτην ἀκριβῶς θέωσιν ὀφείλομεν νὰ ἀποκτήσωμεν «ἐνεργείᾳ», καθ' ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ τὸν ἀληθῆ τῆς ζωῆς ἡμῶν σκοπὸν καὶ προορισμόν.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ ΔΑΚΡΥΡΡΟΟΥΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ.

Σεπτῇ ἀποφάσει τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, θὰ ἀνεγερθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὸ Long Island Πατριαρχικὸν Σταυροπήγιον, ἥτοι Ἱερὸς Ναὸς μετὰ Μονῆς καὶ Πνευματικοῦ Κέντρου, καὶ θὰ ἐναποτεθῇ ἡ ἱ. εἰκὼν τῆς Δακρυρροούσης Παναγίας εἰς διαρκὲς προσκύνημα.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

(ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΑΥΤΟΥ ΤΗ 29η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ)

Ὑπὸ τοῦ Αἰδ. Μ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Κ. ΜΩΡΑΪΤΑΚΗ

ΕΙΣ ἡμέρας χαλεπάς, καθ' ἃς ὁ Ἑβραϊκὸς λαός, μετὰ πολλὰς ἱστορικὰς περιπετείας, ὑποστὰς τὸν βαρὺν ζυγὸν τῶν Ἀσσυρίων, τῶν Βαβυλωνίων, τῶν Περσῶν, τῶν Ἑλλήνων καὶ τέλος τῶν Ρωμαίων, ἀνέμενε σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν αὐτοῦ τὸν ὑπὸ τῶν Προφητῶν ἐξαγγελθέντα Μεσσίαν, πολλοὶ ἄνδρες εὐσεβεῖς ἐστράφησαν πρὸς τὴν ἔρημον, ὅπου, μακρὰν τῆς τύρβης καὶ τῆς ἀστασίας τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου, ἀνεύρισκον τὴν ἠρεμίαν καὶ τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς των.

Εἰς τὴν τάξιν αὐτὴν συγκαταλέγεται καὶ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, υἱὸς μονογενὴς καὶ τέκνον γήρατος τοῦ «ἱερέως» Ζαχαρίου καὶ τῆς Ἐλισάβετ, δι' ὃν πρὸ τῆς συλλήψεως αὐτοῦ ὁ «ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ παρεστηκὼς Γαβριὴλ» προεῖπεν ὅτι «πολλοὶ ἐν τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται». (Λουκ. α'. 10). «Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ καὶ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται». (Λουκ. α'. 14-20).

Οὗτος ἐν εὐσεβεῖ ἱερατικῷ οἴκῳ γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς καὶ εἰς ἐσωτερικὴν παρόρμησιν ὑπείκων, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον, ἔνθα διέμεινεν «ἕως ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ».

Ἡ ἔρημος αὕτη, ἡ λεγομένη σήμερον Οὐάδι Χαρράρ, ἀρχομένη ἐκ τῆς ἀνατολικῆς Ἰουδαίας οὐχὶ μακρὰν τῶν Ἱεροσολύμων, καταντᾷ μέχρι τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης, ὁμοιάζουσα, ἐκ τῶν πρὸς δυσμὰς λόφων θεωμένη, πρὸς θάλασσαν ἠρεμοῦσαν, τῆς ὁποίας τὰ κύματα αἰφνιδίως ἀπελιθώθησαν. Ἄγονον τὸ ἔδαφός της, πετρῶδες καὶ μὲ ἄλας ἐσπαρμένον, οὐδὲν σημεῖον ζωῆς παρουσιάζει καὶ ἐπὶ ὁλόκληρον ἡμέραν διερχόμενός τις αὐτήν, ἐκτὸς τῶν τυχαίως ἱπταμένων πτηνῶν καὶ τῶν τῇδε κακεῖσε περιπλανωμένων ἀγρίων ζώων, οὐδὲν ἕτερον θὰ συναντήσῃ.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἐκάλεσαν αὐτὴν «Ἐσομέν», δηλαδὴ φρικώδη ἔρημον, καὶ ὁ μόνος τόπος ζωῆς εἰς αὐτὴν εἶναι ἡ πηγὴ Ἐγγαδί, ἡ ὑπὸ τῶν Ἀράβων καλουμένη Ἂϊν Δζίδδη, ἥτις ἀναβρύει ἔκ τινος πέτρας καὶ ἔχει ὕδωρ καθαρὸν μὲν ἀλλὰ θερμόν.

Εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἄγονον αὐτὴν περιοχήν, οὐ μακρὰν τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης, ὑπάρχει καὶ τὸ Khirbet Qumzan, γνωστὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ διὰ τὰ προχριστιανικὰ ἐρημητήρια ἀνήκοντα εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Ἐσσαίων, ἔνθα κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1947 ὁ νεαρὸς Βεδουΐνος αἰγοβοσκὸς τῆς φυλῆς Ταχάμρε Μωχάμμετ-ελ-Διβ, ἀναζητῶν τὸ πλανηθὲν ἐρίφιόν του, εὗρε τυχαίως ἐντὸς σπηλαίου πολύτιμα ἐπὶ παπύρων χειρόγραφα βιβλικῶν, ἐξωβιβλικῶν καὶ ἀποκρύφων ἔργων μελετωμένων εἰσέτι.

Ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, τῇ μεγάλῃ καὶ φοβερᾷ, ἔνθα ὄφις δάκνων καὶ δίψα καὶ σκορπίος, ἔνθα ἡ ἀλώπηξ, ἡ γὺψ καὶ ὁ ἱεραξ ἀποτελοῦσι σχεδὸν τὰ μόνα τῆς ζωῆς γνωρίσματα (Δευτερονόμ. λβ'. 10) καὶ ἔνθα βασιλεύει ἀφόρητος καύσων, ἔζησεν ὁ Ἰωάννης περὶ τὰ ὀκτὼ ἔτη, μακρὰν τοῦ θορύβου καὶ τῆς ἀστασίας τοῦ κόσμου, τελειωθεὶς εἰς ἀρετὴν καὶ ἁγιότητα. Ἐν ὥρᾳ θέρους κατεκλίνετο κάτωθεν τοῦ αἰθρίου οὐρανοῦ καὶ ὑπὸ τὴν μυστικοπάθειαν τῆς νυκτερινῆς σιγῆς καὶ τὸ ἄκουσμα τῶν νυκτολάλων πτηνῶν, ἐπληροῦτο θείων ἐκστάσεων ἐν τῇ θέᾳ τοῦ ἀστερόεντος οὐρανοῦ, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα, ἐκ τῶν σπηλαίων καὶ τῶν ὀπῶν τῶν βράχων, εἰς τὰς ὁποίας κατέφευγε, παρηκολούθει διὰ τοῦ βλέμματος τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν θυελλῶν καὶ τῶν καταιγίδων, τοὺς ἐκκωφαντικοὺς ἢ ὑποκώφους κρότους τῶν βροντῶν, οἵτινες ὡς τρομώδεις στόνοι ἐπανελαμβάνοντο μεταξὺ τῶν βράχων.

Ἐξ ὅλου τοῦ ἀγρίου τούτου περιβάλλοντος ἤντλησε τὰς μεγαλοπρεπεῖς παραστάσεις καὶ τὰς ζωηρὰς εἰκόνας, τὰς ὁποίας μετεχειρίσθη μετὰ ταῦτα εἰς τὸ κήρυγμα αὐτοῦ. Ἡ μέχρι δριμύτητος καὶ σκαιότητος εἰλικρίνεια τῶν ἐκφράσεων αὐτοῦ μαρτυρεῖ τὸ ἀτρόμητον τοῦ χαρακτῆρος του, τὴν προφητικὴν τόλμην τοῦ αὐστηροῦ ἐλεγκτοῦ ἀπέναντι τῶν πονηρῶν καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς προγονικῆς καταγωγῆς γαυριώντων ἡγετῶν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ.

Τὸ Εὐαγγέλιον παριστᾷ εἰς ἡμᾶς ζωηρῶς τὴν εἰκόνα του, τὸ ἐξωτερικὸν σχῆμα καὶ τὸν τρόπον τοῦ βίου. Ὡς Ναζιραῖος ἔφερε κόμην μακράν, ἔνδυμα ἐκ τριχῶν καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην, τρεφόμενος μὲ ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. Ὁ αὐστηρὸς ἀσκητικός του βίος, ἡ μακρὰ νηστεία καὶ προσευχή, αὐτὴ ἡ ἔρημος ὅπου ἔζη, ἐνεκόλαψαν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ νεαροῦ τούτου ἀνθρώπου τὴν ἰσχνότητα καὶ ὠχρότητα, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀσθένειαν καὶ ἐξάντλησιν τῶν δυνάμεών του.

Πλὴν κατὰ Θείαν ἐντολήν, «ἐν ἔτει πέντε καὶ δεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος», ἐγκαταλιπὼν τὸν μονήρη του βίον, ἔρχεται εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ Ἰορδάνου καὶ τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης χώραν, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας. «Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Ἰδοὺ οἱ πρῶτοι λόγοι τοῦ νευρώδους αὐτοῦ κηρύγματος.

Χιλιάδες κόσμου, ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἐλεύσεως νέου μεγάλου Προφήτου, ἤρχοντο πρὸς αὐτόν, ἡ δὲ φωνὴ τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐξήγειρεν ἐκ τῆς νάρκης καὶ τῆς διανοητικῆς ἀπολιθώσεως τὰ πλήθη ἐκεῖνα, ἅτινα ἐκυλίοντο ἀναίσθητα εἰς τὰς θολερὰς διδασκαλίας τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδουκαίων.

(Συνέχεια εἰς σελ. 250)

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Ἡ Θεία Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ τοῦ Ὄρους ὄχι μόνον μᾶς διδάσκει τὴν Θεανδρικὴν φύσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μᾶς «δεικνύει τὴν δόξαν» Αὐτοῦ, ἀλλὰ μᾶς παρέχει καὶ ἀδιαψεύστους ἐγγυήσεις διὰ μερικὰς ἀπὸ τὰς ὑψηλοτέρας ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου: Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐνηνθρώπησεν, ἵνα ὡς Θεάνθρωπος μεταμορφώσῃ τὸν ἄνθρωπον, τὴν κοινωνίαν καὶ τὸν κόσμον σύμπαντα. Καὶ τὸν μὲν ἄνθρωπον μεταμορφώνει, καθιστᾷ αὐτὸν «καινὸν ἄνθρωπον», ἐπαναφέρων εἰς τὸ «κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ», καὶ ἀποκαθιστῶν αὐτὸν ὡς «υἱὸν Θεοῦ». Τὴν κοινωνίαν ἐξ ἄλλου μετεμόρφωσεν ἀπὸ πεδίον μάχης μεταξὺ δεσποτῶν καὶ δούλων εἰς μίαν οἰκογένειαν ἀδελφῶν, τέκνων τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Χριστοῦ. Ἡ χριστιανικὴ αὕτη κοινωνία, ὅταν ἀπαρτίζεται ἀπὸ πραγματικοὺς χριστιανούς, μεταμορφώνει τὸν κόσμον εἰς Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἂς φανῶμεν λοιπὸν ἄξιοι τῆς Θείας Μεταμορφώσεως, ἥτις ἐγγυᾶται καὶ τὴν ἰδικήν μας μεταμόρφωσιν.

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Θεομήτωρ καὶ Ἀειπάρθενος Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, καὶ Μητέρα ὅλου τοῦ κόσμου, ἀπὸ κανένα ἄλλον λαὸν δὲν ἔχει ὑμνηθῇ τόσον ἐξαίσια, ὅσον ἀπὸ τὸν Ἑλληνορθόδοξον. Οἱ ὕμνοι πρὸς τὴν Παναγίαν ἔχουν μεταφρασθῇ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν εἰς πλείστας ἄλλας γλώσσας, μὲ τὰς ὁποίας Ἔθνη καὶ Λαοὶ ὑμνοῦν τὴν Παρθένον. Ὅλως ἰδιαιτέρως τιμᾶται ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἡ Παναγία, ὡς Πολιοῦχος καὶ Προστάτις καὶ Ὑπέρμαχος Στρατηγὸς τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, σώζουσα αὐτὸ ἀπὸ μυρίους κινδύνους ἀπὸ αἰώνων καὶ μέχρι σήμερον. Ἡ Θεοτόκος παρέδωκε τὴν παναγίαν Αὐτῆς ψυχὴν εἰς τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, παρὰ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἔνθα καὶ ἐτάφη. Κάθε ἄλλος ἰσχυρισμός, ὅτι λ.χ. «ἀνευρέθη ὁ τάφος τῆς Παναγίας παρὰ τὴν Ἔφεσον», ὄχι μόνον ἀνιστόρητος καὶ ἀνακριβὴς εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀσεβής, διότι δὲν συμβιβάζεται μὲ ὅσα ἡ ἀρχαιοτάτη Ἱερὰ Παράδοσις διδάσκει καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία ἀποδεικνύει. Οἱ περὶ ἀνευρέσεως δῆθεν τοῦ τάφου τῆς Παναγίας ἐν Ἐφέσῳ διατεινόμενοι οὐδέποτε ἀπέδειξαν, οὔτε ἐδέχθησαν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ὑστεροβούλου τούτου ἰσχυρισμοῦ των. Πλήρης ἀνασκευὴ καὶ ἀνατροπὴ τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητήν», τεῦχος Αὐγούστου 1957.

ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΙ ΕΤΕΡΟΔΟΞΩΝ

Εἶναι ἀληθές, ὅτι εἷς ὑμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας μας περιγράφει τὴν «μετάστασιν» τοῦ ἱεροῦ σώματος τῆς Παναγίας εἰς τοὺς οὐρανούς. Ἀλλ' ἡ ὑμνογραφία δὲν εἶναι Δογματική. Οὔτε εἷς ὑμνογράφος, ὁσονδήποτε ἐμπνευσμένος καὶ ἂν εἶναι, δύναται νὰ ἔχῃ γνώμην ἰσχύουσαν ἐξ ἴσου πρὸς τὴν γνώμην μιᾶς Συνόδου. Ἐδῶ δὲ πρέπει νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχήν μας: ὅτι οὐδεμία Σύνοδος, οὔτε Οἰκουμενική, ἀλλ' οὔτε καὶ Τοπική, τῆς πρὸ τοῦ Σχίσματος Μιᾶς Ἁγίας Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς συνεχείας αὐτῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας συνεζήτησε τὸ θέμα τοῦτο ἀφ' ὅτου ἡ Γ'. Οἰκουμενικὴ Σύνοδος (431) ἀπέδωκε τὸ ὄνομα «Θεοτόκος» εἰς τὴν Παναγίαν, καταπολεμοῦσα τὴν αἵρεσιν τοῦ Νεστορίου. Τὴν προσεχῆ Πανορθόδοξον Σύνοδον — φρονοῦν οἱ δογματολόγοι —θὰ ἀπασχολήσῃ ὅλως ἰδιαιτέρως τὸ πανάγιον πρόσωπον τῆς Θεομήτορος. Ἀντιθέτως, ἡ Ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία, μετὰ τὴν ἀπόσχισίν της, ἐπανειλημμένως καὶ μονομερῶς ἐκαινοτόμησε, ἀποφανθεῖσα, ὅτι καὶ ἡ Παναγία ἀσπόρως συνελήφθη ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μητρός της Ἁγίας Ἄννης. Αὐταπόδεικτον δὲ εἶναι ὅτι μία τοιαύτη καινοτομία ἄγει πολὺ μακράν, ὑποχρεοῦσα τοὺς καινοτομοῦντας νὰ ἀνακηρύξωσι τὴν Ἁγίαν Ἄνναν δευτέραν Παρθένον!

ΤΟ «ΧΑΟΣ» ΤΟΥ ΚΟΓΚΟΥ

Ἂν καὶ εἶναι πολὺ ἐνωρὶς ἀκόμη διὰ νὰ προδικάσῃ κανεὶς τὴν τύχην Ἐκκλησιῶν μεταξὺ τοῦ ἐξεγερθέντος γηγενοῦς λαοῦ τοῦ Βελγικοῦ Κόγκου, ἐν τούτοις δύο πράγματα εἶναι ἀπὸ τοῦδε φανερά: Πρῶτον, ὅτι οἱ ἐπαναστατήσαντες ἰθαγενεῖς δὲν προέβησαν εἰς διωγμὸν τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων, ἄρα οὔτε τῆς Ὀρθοδοξίας. Δεύτερον, δὲν ἀπέμεινε τίποτε ἀπὸ τὸ χριστιανικὸν ἔργον ποὺ ἐπὶ δεκάδας ὁλοκλήρους ἐτῶν ὑποτίθεται ὅτι ἔκαμνον αἱ Ρωμαιοκαθολικαὶ (Βελγικαὶ) Ἱεραποστολαί. Εὐχόμεθα νὰ μὴ καταστραφῇ τὸ ἔργον των ἐκ θεμελίων, καὶ νὰ ἐπανέλθουν ὄχι μόνον οἱ Ὀρθόδοξοι καὶ οἱ Διαμαρτυρόμενοι κληρικοὶ καὶ ἱεραπόστολοι, ἀλλὰ καὶ οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ μισσιονάριοι, διὰ νὰ τὸ συνεχίσουν. Ἀλλὰ πολὺ φοβούμεθα, ὅτι οἱ τελευταῖοι ἔχουν συνδέσει τόσον πολὺ τὰ πνευματικὰ συμφέροντα τῶν προσηλύτων ἰθαγενῶν, μὲ τὰ ὑλικὰ συμφέροντα τῆς χώρας καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐξ ἧς προείρχοντο, ὥστε νὰ καταστῇ πολὺ δύσκολον δι' αὐτοὺς νὰ πείσουν τοὺς ἰθαγενεῖς, ὅτι ἐνεργοῦν πρὸς τὸ συμφέρον τούτων. Θὰ συναντήσουν — φοβούμεθα — ἕνα μέγα χάσμα μεταξὺ ἑαυτῶν καὶ τῶν ἰθαγενῶν, ποὺ δυσκόλως θὰ γεφυρωθῇ.

ΤΙ ΘΑ ΕΚΑΜΝΕΝ Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ;

«Ἐὰν ἡ Ὀρθοδοξία ἦτο εἰς τὴν θέσιν τῆς Ρωμαιο-

καθολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ Βελγικὸν Κόγκον, τί θὰ ἔκαμνεν;» εἶναι ἓν ἐρώτημα ποὺ προβάλλεται κατ' αὐτάς. Ἡ ἀπάντησις ἔχει δοθῇ πρὸ πολλοῦ. Πρὸ χιλίων καὶ πλέον ἐτῶν. Καὶ οὐδέποτε διεψεύσθη. Καὶ ἡ ἀπάντησις εἶναι ἡ ἑξῆς: «Ὅταν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ἐξεχριστιάνιζε δεκάδας λαῶν τοῦ Βορρᾶ, τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως, ἔθετεν ὑπεράνω πάντων τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρίαν τῶν ἐκχριστιανιζομένων, καὶ ὄχι τὰ ὑλικὰ συμφέροντα τοῦ Βυζαντίου ἢ ἑαυτῆς. Γνωστὸν δὲ ὅτι ἀξιόλογοι κατὰ τὰ ἄλλα ἡμέτεροι ἱστορικοὶ κατελόγισαν εἰς βάρος (!) τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βυζαντίου τὸ γεγονός, ὅτι, ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸν ἐκχριστιανισμόν, δὲν ἐπέβαλλον καὶ τὸν ἐξελληνισμὸν τῶν ἐκχριστιανιζομένων λαῶν. Ἀρκεῖ νὰ παρατηρήσωμεν — καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ συνέχεια τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸ τεθὲν ἀνωτέρω ἐρώτημα — ὅτι: πλειστάκις αὐτοὶ οἱ ἐκχριστιανισθέντες λαοὶ ἐστράφησαν κατὰ τοῦ Βυζαντίου, φθάνοντες καὶ μέχρις ἐκστρατείας κατ' αὐτοῦ. Οὐδεὶς ὅμως ἐξ αὐτῶν οὐδέποτε ἀπέβαλε τὸν Χριστιανισμόν! Διότι εἶχε ριζωθῇ εἰς τὰς συνειδήσεις αὐτῶν ἡ πεποίθησις, ὅτι ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρίαν καὶ μόνην τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκχριστιανιζομένων λαῶν. Ἡ ἀδελφὴ Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας ἀσφαλῶς θὰ ἐφαρμόσῃ σήμερον ἐν Ἀφρικῇ τὴν σωτήριον ἱεραποστολικὴν μέθοδον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Η 15η ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν Ἀμερικῇ, ἡ ἀνιοῦσα θέσις, τὴν ὁποίαν σὺν τῷ χρόνῳ καταλαμβάνει ἡ Ἑλληνορθόδοξος Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς, αἱ ἐξ αὐτῆς προνομίαι καὶ ὑποχρεώσεις καὶ τόσα ἄλλα σημαντικώτατα θέματα ποὺ θὰ ἀπασχολήσουν τὴν ἐν Buffalo συνερχομένην (17—24 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ.) Γενικὴν Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν, καθιστοῦν αὐτὴν ἕνα πραγματικῶς ἱστορικὸν σταθμὸν τῆς ζωῆς καὶ προόδου τῆς ἐν Ἀμερικῇ προσφιλοῦς Ὁμογενείας. Τὴν Συνέλευσιν καθιστοῦν ἔτι περισσότερον ἐνδιαφέρουσαν καὶ δύο ἕτερα στοιχεῖα: Ἡ μεταλαμπάδευσις ἐκ Buffalo τοῦ μεταφερθησομένου ἐκεῖ Ἱεροῦ Φωτὸς τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καὶ ἡ μετακόμισις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Δακρυρροούσης Παναγίας τοῦ Long Island, ἡ ὁποία κάτω ἀπὸ τὸ Ἱερὸν Φῶς θὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Buffalo, εἰς κοινὸν προσκύνημα ὅλων τῶν Ἀντιπροσώπων καὶ λοιπῶν Ὁμογενῶν. Οὐδέποτε ἄλλοτε θὰ συνυπάρξουν οἱ τρεῖς ἀνωτέρω παράγοντες, οἱ ὁποῖοι καθιστοῦν τὴν Συνέλευσιν τοῦ Buffalo ἄκρως ἐνδιαφέρουσαν.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

(Συνέχεια ἐκ σελ. 248)

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν τοῦ Ἰορδάνου ὄχθην τὴν Βηθαβαρὰν (Baith Bara) εὑρισκόμενος, ἐλέγχων, κηρύσσων καὶ βαπτίζων ὁ Ἰωάννης, αἴφνης βλέπει πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον νεανίαν τινὰ ἄγοντα τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ πρὶν ἢ τὸν πλησιάσῃ ἀναφωνεῖ: «Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου».

Ἀπροόπτως συναντηθέντες οἱ δύο συγγενεῖς ἄνδρες εἰς τὰς γραφικὰς τοῦ ἱστορικοῦ ποταμοῦ ὄχθας, προσέβλεψαν ἀλλήλους.

Ἡλιοκαὴς τὴν μορφὴν ὁ εἷς, ἁπλοῦς καὶ εὐτελὴς τὴν ἐνδυμασίαν, τραχὺς τοὺς τρόπους καὶ σκελετώδης, ἀλλὰ προκαλῶν τὴν ἔκπληξιν καὶ τὸν σεβασμόν· ἀπέριττος ὁ ἕτερος, ἀλλὰ «ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων», εὐσταλὴς καὶ πλήρης γλυκύτητος καὶ γοητείας.

Τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ἰησοῦ ὁ Ἰωάννης τὴν ἀνέμενε καὶ τὴν ἐκήρυσσεν ὡς ἐγγυτάτην, δι' ὃ καὶ ἅμα τῇ ἀναγνωρίσει του, ὁ τέως ἀτίθασος τῶν δασῶν καὶ τῶν φαράγγων ἀετός, ὁ δριμὺς μέχρι σκαιότητος πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ τοὺς Σαδδουκαίους τοὺς ὁποίους ἐκάλει «γεννήματα ἐχιδνῶν», ὁ ἀπειλητικὸς καὶ ἀμείλικτος πρὸς τὴν ἠθικὴν ἐκτροπήν, μαλάσσεται καὶ ὡς ἀρνίον συστέλλεται.

—Ἦλθον νὰ μὲ βαπτίσῃς, Ἰωάννη.

—Πῶς; Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με;

—Ἄφες ἄρτι, ἀνταπαντᾷ ὁ Σωτήρ, οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. (Ματθ. γ΄. 14).

Ὁ Ἰωάννης ὑπακούει καὶ βαπτίζει τὸν Ἰησοῦν εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἐξῆλθε τοῦ ὕδατος, ἀνεῴχθησαν οἱ οὐρανοὶ καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. (Ματθ. γ΄. 16).

Ἔκτοτε ὁ ἀστὴρ τοῦ Ἰωάννου ἤρχισε δύων, ὅτε καὶ πάλιν ἀναφαίνεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς, περιβληθείς, διὰ τὴν τόλμην του, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον.

Ἡρώδης ὁ Ἀντίππας τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, ἀποβαλὼν τὴν νόμιμον σύζυγόν του, θυγατέρα τοῦ Ἄραβος Βασιλέως Ἀρέτα, ἐνυμφεύθη τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του, τὴν περιβόητον Ἡρωδιάδα, κατασκηνώσας οὕτω ἀναισχύντως εἰς τὰ ἡγεμονικά του ἀνάκτορα τὴν μοιχείαν.

Ἀλλὰ τίς θὰ διεμαρτύρετο κατὰ τοῦ αἰσχροῦ τούτου πραξικοπήματος; Ἡ αὐθαιρεσία τῶν χρόνων ἐκείνων, ἡ προτεταμένη λόγχη, τὸ γυμνὸν ξίφος καὶ αἱ χαίνουσαι φυλακαί, ἐκράτουν βωβοὺς καὶ ἐπτοημένους τοὺς πάντας.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Η ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΩΝ ΠΤΥΧΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ.

ΜΕ πλουσιωτάτην ἀντιπροσώπευσιν τοῦ Ἑλληνορθοδόξου κόσμου καὶ μὲ ἐκδηλώσεις χαρᾶς καὶ ἱκανοποιήσεως τῶν χιλιάδων ὁμογενῶν ποὺ προσῆλθον ἀπὸ πολλὰς πόλεις καὶ πολιτείας, ἔλαβε χώραν ἡ λαμπρὰ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς πτυχίων καὶ ἐνδεικτικῶν εἰς τὰς ἀποφοίτους τοῦ Κολλεγίου καὶ τῶν λοιπῶν τμημάτων τῆς Σχολῆς. Τὸ καταπράσινον χρῶμα τῆς περιοχῆς ἔδωσε νέας ἐλπίδας καὶ ἡ ἡλιόλουστη ἡμέρα ἔχυσε νέον φῶς εἰς τὰς ψυχὰς καὶ νέαν γλυκύτητα εἰς τὰς καρδίας, διὰ νὰ συνεχισθοῦν αἱ θυσίαι ποὺ χρειάζονται διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ σεμνώματος αὐτοῦ τῆς Ὁμογενείας εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του, ὅπου τὸ ἔταξεν ἡ φαεινὴ διάνοια καὶ ἡ ἀπέραντος ἀγάπη τοῦ δημιουργοῦ τῆς Ἀκαδημίας, Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου.

Θεία Λειτουργία καὶ Μνημόσυνον

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, 26ης Ἰουνίου, προηγήθη Θεία Λειτουργία, τῆς ὁποίας προέστη ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Κωνσταντίας κ. Γερμανοῦ καὶ Ἱερέων τῆς Α΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας. Παρίσταντο ὁ Διευθυντὴς κ. Ξ. Διαμαντόπουλος μετὰ τῶν καθηγητῶν, φοιτητριῶν, μαθητριῶν καὶ μαθητῶν τοῦ Ἱδρύματος, μέλη τῆς Ἐφορείας καὶ τῆς Φιλοπτώχου, καὶ πλῆθος κόσμου, πλημμυρίσαν τὸ ἄλσος καὶ τοὺς πέριξ τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Βασιλείου χλοεροὺς χώρους.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἅπαντες ἐν σώματι ἐπεσκέφθησαν τὸν τάφον τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις.

Ἡ Τελετὴ

Τὸ ἀπόγευμα ἔλαβε χώραν ἡ τελετὴ τῆς Ἀκαδημίας. Αἱ φοιτήτριαι καὶ αἱ μαθήτριαι παρήλασαν ἐν σώματι καὶ ἔλαβον θέσεις ἐπὶ εἰδικῆς ἐξέδρας, παρὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, τοὺς Ἐπισήμους, τὴν Ἐφορείαν, τὴν Διεύθυνσιν, τὸ Καθηγητικὸν Σῶμα καὶ τὴν Φιλόπτωχον. Παρίσταντο ὁ Ἐξοχ. Πρεσβευτὴς κ. Ἀλέξης Λιάτης, ὁ Ἐντιμ. Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῷ Ο.Η.Ε. κ. Βισταξῆς, ὁ Ἐντιμ. Πρόξενος Νέας Ὑόρκης κ. Κ. Μηλιαρέσης, ὁ Ἐντιμ. Πρόξενος Σικάγου κ. Στέφ. Ροκανᾶς, Ἀντιπρόσωποι τῶν μεγάλων Ὀργανώσεων Ἀχέπας καὶ Παναρκαδικῆς, Ἀντιπροσωπεῖαι ἄλλων Ὀργανώσεων, Κοινοτήτων, Φιλοπτώχων, τοῦ Τύπου, τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ, Ἐπιστημονικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ κόσμου καὶ παντὸς ὅ,τι ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ὁμογένεια, διαπνεομένου ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς ἐπιβιώσεως ἡμῶν ἐν Ἀμερικῇ ὡς ἐθνικοθρησκευτικοῦ συνόλου.

Κατόπιν προσευχῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐψάλησαν οἱ Ἐθνικοὶ Ὕμνοι.

Ἀκολούθως ἔκαμε τὴν εἰσήγησιν ἐπὶ τῆς τελετῆς ὁ Καθηγητὴς κ. Φίλιππος Ἐμμανουήλ.

Ὡμίλησαν κατὰ σειράν: Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀκαδημίας Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανός. Ὁ Διευθυντὴς αὐτῆς κ. Ξενοφῶν Διαμαντόπουλος. Ὁ Ἐξοχ. Πρεσβευτὴς κ. Ἀλέξης Λιάτης. Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος. Ὁ Καθηγητὴς κ. Ἐμμανουὴλ Χατζημμανουήλ.

Λυπούμεθα διότι ὁ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει δημοσίευσιν οὔτε περιλήψεως τῶν λόγων τῶν ἐκλεκτῶν ὁμιλητῶν, συναντωμένων εἰς ἓν κοινὸν σημεῖον: Ἡ Ἀκαδημία ἠμπορεῖ καὶ πρέπει νὰ ἀποδώσῃ πολὺ περισσότερα, ὅσα ὡραματίσθη ἡ μεγάλη ψυχὴ τοῦ Παναγιωτάτου Ἱδρυτοῦ της Πατριάρχου Ἀθηναγόρου, ὅσα ἀναμένει ἡ Ὁμογένεια καὶ ὅσα ἐπιβάλλει ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιβιώσεως ἡμῶν ὡς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ.

Ἀκολούθως ἀπενεμήθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου τὰ πτυχία εἰς τὰς τελειοφοίτους τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου, ὑπὸ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Κωνσταντίας κ. Γερμανοῦ τὰ ἀπολυτήρια εἰς τὰς τελειοφοίτους τοῦ Ἡμιγυμνασίου καὶ τὰ ἐνδεικτικὰ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὰς τελειοφοίτους τοῦ Ἑξαταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου.

Ἐν συνεχείᾳ ἀπενεμήθησαν τὰ βραβεῖα καὶ οἱ ἔπαινοι. Αἱ τελειόφοιτοι, κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν, εἶναι αἱ ἑξῆς:

Τελειόφοιτοι Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου: Μαρία Ἀντιμησιάρη, Βασιλικὴ Κολοκούρη, Ἄννα Κοτιάδου, Ἑλένη Κουλούση, Χρυσάνθη Μητρούση, Παρασκευὴ Πέννη, Χριστίνα Πλιάκα, Ἀγγέλα Πολίτου, Ἀλεξάνδρα Ποντίκη, Ζωὴ Πούλου, Γεωργία Πράκα, καὶ Δέσποινα Χαραλαμπίδου.

Τελειόφοιτοι Junior High School: Μαρία Βαμβακίτου, Δέσποινα Ἰωσηφίδου, Τούλα Κατσούρη, Ἰωάννα Λάφλη, Ἀγγελικὴ Σκορδῆ, καὶ Κωνσταντίνα Τριανταφυλλίδου.

Τελειόφοιτοι Ἑξαταξ. Δημοτικοῦ Σχολείου: Παυλίνα Ἀνάστα, Ἑλένη Ἀναστασάκου, Βασιλικὴ Αὐγερινοῦ, Ἑλένη Μπούνταλη, Χριστίνα Μπουρνουσίγκη,

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος κηρύττων τὴν ἔναρξιν τῆς ἐπιβλητικῆς τελετῆς. Ἐκατέρωθεν ὁ Ἱ. Κλῆρος, οἱ Ἐπίσημοι καὶ ἡ Ἐφορεία τῆς Ἀκαδημίας, εἰς τὸ βάθος αἱ τελειόφοιτοι καὶ αἱ λοιπαὶ φοιτήτριαι τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου τῆς Ἀκαδημίας.

Archbishop Iakovos addressing the faculty and graduates of St. Basil's Academy.

Στέλλα Παπαϊωάννου, Βασιλικὴ Χέϋντεν, καὶ ὁ Ἰωάννης Βενιζέλος.

Τὰ ἀπονεμηθέντα βραβεῖα

1. Τὸ βραβεῖον τῆς Ἐφορείας (εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ, $100) εἰς τὴν τελειόφοιτον Γεωργίαν Πράκα, ἀριστεύσασαν κατὰ τὰς τελικὰς ἐξετάσεις.

2. Τὸ βραβεῖον τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Κωνσταντίας κ. Γερμανοῦ (νῦν Γεν. Διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας, $100) εἰς τὴν τελειόφοιτον Ζωὴν Πούλου, διὰ τὴν ἀρίστην ἐπίδοσιν εἰς ὅλα τὰ μαθήματα καὶ τὸ ἐξαίρετον ἦθος της.

3. Τὸ βραβεῖον τῆς Κας Καίτης Βλαβιανοῦ, Ἀντιπροέδρου τῆς Ἐφορείας, $100, εἰς τὴν τελειόφοιτον Ἑλένην Κουλούση διὰ τὴν ἀρίστην ἐπίδοσίν της εἰς τὴν Νεοελληνικὴν Λογοτεχνίαν.

4. Τὸ βραβεῖον τῆς Ἀχέπα, $100, εἰς τὴν τελειόφοιτον Ἀλεξάνδραν Ποντίκη διὰ τὴν ἀρίστην ἐπίδοσιν εἰς τὰ μαθήματα, διὰ τὴν χαρακτηριστικήν της ἐργατικότητα καὶ διὰ τὴν ἐπίδειξιν ἡγετικῶν ἱκανοτήτων ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς φοιτητικῆς ζωῆς.

5. Τὸ βραβεῖον τοῦ ἰατροῦ κ. Ἀνδρέα Ἀνδριανοπούλου, $100, εἰς τὴν φοιτήτριαν τῆς Βας τάξεως Ἀλεξάνδραν Ματζώρου, ὡς ἐπιδείξασαν τὴν μεγαλυτέραν πρόοδον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν ἀπὸ ὅλας τὰς Ἑλληνοφώνους φοιτητρίας.

6. Τὸ βραβεῖον τῆς Φιλοπτώχου τοῦ Καθεδρικοῦ Νέας Ὑόρκης, $50, εἰς τὴν φοιτήτριαν τῆς Βας τάξεως Ἀνθούλαν Κωνσταντέλου διὰ τὴν ἐπίδοσίν της εἰς ὅλα τὰ μαθήματα καὶ ἰδίως εἰς τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν.

7. Τὸ βραβεῖον τῆς καλλιτέχνιδος Κας Ἕλενας Νικολαΐδη, $100, εἰς τὰς τελειοφοίτους Ἀλεξάνδραν Ποντίκη καὶ Ἄνναν Κοτιάδου (ἀνὰ $50) διὰ τὴν ἐξαιρετικήν των ἐπίδοσιν εἰς τὸ μάθημα τῆς Μουσικῆς.

8. Τὸ βραβεῖον τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» (ἐτησία συνδρομὴ εἰς τὴν ἐφημερίδα) εἰς τὴν φοιτήτριαν τῆς Ας τάξεως Μαρίαν Τσακαλία διὰ τὴν ἐξαιρετικήν της ἐπίδοσιν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἀπονέμεται ἐπίσης ἔπαινος: (1) εἰς τὴν φοιτήτριαν τῆς Ας τάξεως Σύνθιαν Δάντου διὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν ἐπιμέλειάν της. (2) Εἰς τὴν φοιτήτριαν τῆς Ας τάξεως Χρύσαν Παρασκευοπούλου δι' ἐπιμέλειαν καὶ ἐργατικότητα. (3) Εἰς τὴν φοιτήτριαν τῆς Βας τάξεως Κατίναν Ταρκαζίκη διὰ τὴν εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν τῶν φοιτητικῶν της καθηκόντων.

Τὸ Πατριαρχικὸν Μήνυμα

Τὸ πρῶτον μέρος τῆς τελετῆς ἐπεσφραγίσθη διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Σεπτοῦ Μηνύματος τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, ἐπευλογήσαντος τὸ ἱερὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐπιστέψαντος διὰ τῶν εὐ-

Αἱ ἐφετειναὶ ἀπόφοιτοι τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου, μόλις λαβοῦσαι τὰ Διπλώματά των παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

His Eminence with the graduates of Teachers College of St. Basil's.

χῶν Αὐτοῦ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ καὶ ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς αὐτῆς ἐργαζομένους.

Τὸ Μουσικὸν Δρᾶμα

Ἐν συνεχείᾳ ἀνεβιβάσθη μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐπὶ σκηνῆς ὑπὸ τῶν φοιτητριῶν τοῦ Δ. Κολλεγίου, ἐνισχυμένων ἀπὸ τὰς Δίδας Ἑλένην Νεοκλέους καὶ Jean Stawski, τὸ μουσικὸν δρᾶμα τοῦ Christoph W. Gluck, «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις», κατὰ διασκευὴν καὶ ἑλληνικὴν μετάφρασιν ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς κ. Θάνου Μέλλου. Παρὰ τὰς ἐπιφυλάξεις τὰς ὁποίας καὶ ἄλλοτε διετυπώσαμεν ἐπὶ τῆς φύσεως τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀναβιβάζωνται εἰς τὴν ὑπαίθριον σκηνὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας, εἰλικρινῶς συγχαίρομεν τὸν κ. Μέλλον διὰ τὴν λαμπρὰν ἐργασίαν του καὶ τοὺς ἀτρήτους κόπους του πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου.

Ἡ ὅλη τελετὴ ἐπεσφραγίσθη διὰ προσευχῆς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, εὐλογήσαντος πάντας τοὺς ἐν τῷ Ἱδρύματι, τοὺς ὑπὲρ προαγωγῆς αὐτοῦ μοχθοῦντας καὶ ὅλον τὸ πυκνὸν πλῆθος ποὺ εἶχε παρακολουθήσει τὴν λαμπρὰν αὐτὴν τελετήν.

Ἐνῷ ἐψάλλετο τὸ «Φῶς ἱλαρόν», ὁ δὲ ἥλιος ἐπλησίαζε νὰ δύσῃ, ἀνέτειλαν εἰς τὰς ψυχὰς πάντων νέαι ἐλπίδες, καὶ νέον ἱλαρὸν φῶς ἐφώτιζε τὰς καρδίας των: Τὸ φῶς τῆς ἐλπίδος, ὅτι τὸ σέμνωμα τοῦτο τῆς Ὁμογενείας πρέπει μὲ πᾶσαν θυσίαν νὰ τὸ κρατήσωμεν ὑψηλὰ καὶ νὰ τὸ φέρωμεν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του, ὅπως τὴν ὡραματίσθη ὁ ἐμπνευσμένος ἱδρυτής του Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας.

Συμπεράσματα

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὸν γλαφυρώτατον λόγον του κατέληξεν εἰς τὸ ἑξῆς ἐπιγραμματικώτατον συμπέρασμα διὰ τὴν Ἀκαδημίαν: «Ζῶμεν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνθήσεως καὶ τῆς ἀνθοφορίας. . . . Καρποὺς δὲν ἐδέσαμεν ἀκόμη. Θὰ δέσωμεν ὅμως πολλοὺς καὶ πλουσία προβλέπεται ἡ ἐσοδεία του, ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ θερισμοῦ . . .».

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας, Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος, εἰς τὸν ἐμπνευσμένον λόγον του ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην πνεύματος θυσίας διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς της, δίδων ὁ ἴδιος τὸ παράδειγμα τῆς μέχρις αὐτοθυσίας ἐπαγρυπνήσεως ἐπὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀκαδημίας κ. Ξ. Διαμαντόπουλος εἰς τὸν ἐμπεριστατωμένον λόγον του — ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου τοῦ Ἱδρύματος — ἐτόνισεν ὅτι «ἐτέθησαν αἱ βάσεις καὶ ἐδημιουργήθησαν αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας».

Ὁ Τύπος τὴν αὐτὴν ἄποψιν ἐτόνισε πολλάκις: «Ἡ

Ἀπὸ τὴν παράστασιν τῆς «Ἰφιγενείας ἐν Ταύροις» παρὰ τῶν Φοιτητριῶν τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου.
From the performance of "Iphigenia in Tauris" presented by the Teachers College.

Ἀκαδημία ἐξελίσσεται εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ ἰσχυρότερα στηρίγματα τοῦ φυλετικοθρησκευτικοῦ μας οἰκοδομήματος, καὶ σήμαντρον ἠχηρὸν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων . . . εἰσερχομένη σήμερον εἰς ν έ α ν περίοδον διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν μεγάλην ἀποστολήν της». (Ἐθν. Κῆρυξ»: Μ. Τσιντόλας).

Ἀπὸ τὴν ἀνθοφορίαν ἕως τὸ «δέσιμο» τῶν καρπῶν, εἶναι ἡ πλέον εὐπαθὴς ἐποχὴ διὰ «πᾶν δένδρον ποιοῦν καρπὸν» καὶ ἡ πλέον κρίσιμος περίοδος διὰ τὴν καρποφορίαν ἑνὸς ζωντανοῦ ὀργανισμοῦ, ὅπως εἶναι καὶ ἡ Ἀκαδημία.

Καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Μεγάλων Ὀργανώσεων τῆς Ἀχέπα καὶ τῆς Παναρκαδικῆς ἀναληφθεῖσαν ἀνέγερσιν δύο νέων κτιρίων (Σχολικοῦ καὶ Γυμναστηρίου) αἱ κτιριακαὶ ἀνάγκαι τῆς Ἀκαδημίας δὲν θὰ θεραπευθοῦν ἐξ ὁλοκλήρου. Διότι, σύμφωνα πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐφορείας, ἐπιβάλλεται ἡ πλήρωσις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κενοῦ, ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἔλλειψις Γυμνασιακῶν τάξεων (10ης, 11ης καὶ 12ης) μεταξὺ Ἡμιγυμνασίου καὶ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου, καὶ ἡ δημιουργία Κολλεγίου ἀνεγνωρισμένου πλήρως ὑπὸ τῆς Πολιτείας. Τὸ Γυμνάσιον, τὸ Κολλέγιον καὶ ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητριῶν ἀπὸ 72 εἰς 100 καὶ ἄνω, θὰ ἀπαιτήσουν καὶ νέα κτίρια.

Αὸ Ὀρφανοτροφεῖον Ἀρρένων, τὸ στεγαζόμενον εἰς τὸ πρὸ διετίας εὐπρεπισθὲν "Ahepa School for Boys," ἤδη εἶναι ἀνεπαρκὲς καὶ θὰ εἶναι περισσότερον ἀνεπαρκὲς ἀπὸ ἀπόψεως χώρου, ὅταν οἱ 25 τρόφιμοί του ἀνέλθουν εἰς 50, εἰς 75 ἢ καὶ εἰς 100, ὅπως προβλέπεται. Τὸν Σεβ. Πρόεδρον καὶ τὰ Μέλη τῆς Ἐφορείας ἀπασχολεῖ σοβαρῶς ἡ περίπτωσις αὕτη καὶ ἀντιμετωπίζεται τὸ ἐνδεχόμενον τῆς μεταφορᾶς τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἀρρένων ἀλλαχοῦ, ὅπως λ. χ. εἰς Pittsburgh, Pa., ὅπου, μερίμνῃ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Τροπαίου κ. Πολυεύκτου, ἔχουν ἀγορασθῇ καὶ εὐπρεπισθῇ διὰ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς ὡραιότατα κτίρια.

Αἱ Φιλόπτωχοι, εἰς τὴν συμβολὴν τῶν ὁποίων ὀφείλεται κατὰ μέγιστον μέρος ἡ ἀγορὰ τοῦ κτήματος, ἀσφαλῶς θὰ ἀναπτύξουν καὶ πρέπει νὰ ἀναπτύξουν περισσοτέραν δραστηριότητα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μελλοντικῶν ἀναγκῶν τῆς Ἀκαδημίας, ἀλλὰ καὶ τῶν σημερινῶν, τὸ βάρος τῶν ὁποίων τοὐλάχιστον κατὰ 90% αἴρει ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Ἱ.Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ Διεύθυνσις θὰ ἐπεκτείνῃ τὴν μέριμνάν της ὄχι μόνον ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῆς Ἀκαδημίας, ἀλλὰ καὶ

Ἄλλη σκηνὴ ἀπὸ τὴν παράστασιν τῆς «Ἰφιγενείας ἐν Ταύροις», τοῦ Christopher Gluck.
Another scene from the performance of "Iphigenia in Tauris" by Christopher Gluck.

ἐπὶ τῶν ἀποφοίτων τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου, παρέχουσα στατιστικὴν ἐπὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν, ὡς πράττει τοῦτο κατ' ἔτος ἡ Θεολογικὴ Σχολή, ἐπισήμως ἀνακοινοῦσα πόσοι ἀπεφοίτησαν τῆς Σχολῆς μέχρι τοῦδε καὶ πόσοι ἐχειροτονήθησαν.

Αἱ Κοινότητες καὶ αἱ Ὀργανώσεις τῆς Ὁμογενείας ἔχουν καθῆκον νὰ ἀποστέλλουν κατ' ἔτος μαθητρίας ἐκ τῶν γεννημένων ἐν Ἀμερικῇ, συμφώνως πρὸς τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἱδρύματος, καὶ νὰ ἐνισχύουν τοῦτο οἰκονομικῶς.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀποφοίτων τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου εἶναι νὰ γίνουν Διδασκάλισσαι καὶ Γραμματεῖς τῶν Κοινοτήτων τῆς Ὁμογενείας καὶ Διευθύντριαι τῶν Κατηχητικῶν καὶ τῶν Χορῳδιῶν τῶν Ἐκκλησιῶν μας. Ἀπαραίτητος λοιπὸν εἶναι καὶ ἡ ἀνάλογος μουσικὴ μόρφωσις αὐτῶν καὶ δὴ ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. Ὁ καταπράσινος χῶρος τοῦ ὑπαιθρίου θεάτρου τῆς Ἀκαδημίας, ἠχητικῶς ἀκατάλληλος διὰ μουσικὰ δράματα, εἶναι ἰδεώδης διὰ τὸ Ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν Θέατρον, ἀπολύτως ἐναρμονιζόμενον καὶ πρὸς τὸ ἄλσος τῆς Ἀκαδημίας καὶ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Ἑλληνορθοδόξου κόσμου, ἀλλά, καὶ πρὸ παντός, πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

Τὴν κρισιμότητα τῆς ἐποχῆς αὐτῆς τῆς μεταβατικῆς ἀπὸ τῆς ἀνθοφορίας εἰς τὴν καρποφορίαν ἔχουσα ὑπ' ὄψει ἡ Ἐφορεία τῆς Σχολῆς, ἔλαβεν, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου σοβαρὰς ἀποφάσεις ἀποβλεπούσας εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τοῦ Ἱδρύματος, συνελθοῦσα τῇ 10ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ.

Πρὸ τούτων, καὶ κατόπιν δευτέρας ὑποβολῆς παραιτήσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας κ. Ξ. Διαμαντοπούλου, ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ ταύτην, ἐκφράσασα τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῆς διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτελεσθὲν ἔργον κατὰ τὸ διάστημα τῆς θητείας αὐτοῦ.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ ἀνετέθησαν εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπον Κωνσταντίας κ. Γερμανόν, βοηθὸν δὲ αὐτοῦ διώρισε τὸν ἐκ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου κ. Ἐμμανουὴλ Χατζηεμμανουήλ, Δ.Θ. Εἰς τὸν ρέκτην καὶ ζηλωτὴν πατρώων κ. Χατζηεμμανουὴλ ἀπευθύνομεν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ ἐκφράζομεν τὴν βεβαιότητα, ὅτι θὰ εἶναι πολύτιμος ἡ συμβολή του διὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον ἀπὸ τὴν ἀνθοφορίαν εἰς τὴν καρποφορίαν.

Β. Γ. Β.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ DWIGHT EISENHOWER ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΓΚΛΗΣΕΙ ΤΗΣ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

Newport, Rhode Island
July 12, 1960

(Καθ' ἡμετέραν μετάφρασιν)

Ἀγαπητὲ Ἀρχιεπίσκοπε Ἰάκωβε,

Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὸ μήνυμά σας τῆς 3ης Ἰουλίου. Ἐκτιμῶ βαθέως τὰς εὐχάς, τὰς ὁποίας ἀπηυθύνατε ἀπὸ μέρους τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἀντιπροσώπων τῆς Διετοῦς Συνελεύσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου. Αἱ προσευχαί σας μοὶ δίδουν ἐνίσχυσιν καὶ ἀσφάλειαν εἰς τοὺς ταραχώδεις τούτους καιρούς.

Σᾶς εἶμαι ἐπίσης εὐγνώμων διὰ τὸ μήνυμά σας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Διακηρύξεως τῆς Ἀνεξαρτησίας.

Μετὰ τῶν ἀρίστων εὐχῶν,

Εἰλικρινῶς,
(Ἰδιόχειρος ὑπογραφὴ)
DWIGHT EISENHOWER

Newport, Rhode Island
July 12, 1960

Dear Archbishop Iakovos:

Thank you for your message of July third. I greatly appreciate the greetings you extended on behalf of the clergy and lay delegates to the Biennial Conference of the Greek Orthodox Archdiocese of North and South America. Your prayers give me strength and assurance in these troubled times.

I am grateful too for your message on the anniversary of the signing of the Declaration of Independence.

With best wishes,

Sincerely,
DWIGHT EISENHOWER

His Grace
The Most Reverend James Iakovos
Archbishop of the Greek Orthodox Church
of North and South America.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀπονέμων εἰς τὸν μικρὸν Ἰωάννην Βενιζέλον τὸ Ἐνδεικτικόν του.
Archbishop Iakovos presenting John Venizelos his diploma.

CLERGY-LAITY CONFERENCE

All the Communities of the Greek Archdiocese will be represented at the 15th Clergy-Laity Conference in Buffalo, New York, September 18 to 24, 1960.

EXCURSION TO GREECE

One hundred boys and girls of our Greek-American Schools have been awarded scholarships to go to Greece this summer. Please support the Scholarship Fund.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΚΑΤΑΔΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ εἰς τὸ ASBURY PARK, N. J. τὴν Κυριακήν, 25ην Σεπτεμβρίου 1960

Προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ, συμπαραστατουμένου ὑπὸ πολυμελοῦς Ἱερατείου καὶ τῆς Χορῳδίας τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Brookline, μὲ τὴν παρουσίαν ἐπισήμων καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Ὁμογενείας καὶ τὴν συμμετοχὴν χιλιάδων Ἑλληνορθοδόξων καὶ λοιπῶν Ἀμερικανῶν, ἡ λαμπρὰ αὐτὴ τελετὴ θὰ ἐμφανίσῃ ὅλην τὴν ἐπιβλητικότητα τῆς Θείας ἡμῶν Λατρείας. Ἐπιβάλλεται ἡ ἀντιπροσώπευσις ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων Κοινοτήτων ἡμῶν. Ἡ τελετὴ θὰ λάβῃ χώραν τὴν ἐπαύριον τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν Buffalo, N. Y., ΙΕ΄. Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε ἢ εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν (TR 9-2060) ἢ εἰς τὸν Αἰδεσ. Σπυρίδωνα Κοῦτρον, Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος Ἁγίου Γεωργίου ἐν Asbury Park, N. J. (PRospect 5-2777).

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΙΕΡΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΧΑΛΚΗΣ

Προσφώνησις τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μαξίμου, Σχολάρχου

Σεβασμιώτατε,

Ἡ παλαίφατος καὶ ἱστορικὴ Χαλκῖτις Ἱ. Θεολογικὴ σχολή, ἐν πολλῇ χαρᾷ καὶ συγκινήσει βαθείᾳ, ὑποδέχεται σήμερον ἐστεφανωμένον αὐτῆς τέκνον, ὁμογάλακτον καὶ ὁμοδίαιτον ἀδελφόν, μετὰ τῶν ἐξ Ἀμερικῆς εὐλαβῶν καὶ ἀφωσιωμένων τέκνων τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ ἀπευθύνει, ἀγαλλομένη, τὸ ὡς εὖ παρέσιητε ἐν μέσῳ ἡμῶν.

Τὸ πνευματικὸν τοῦτο Φυτώριον, ἐν ᾧ ἡ εὐκληματοῦσα τῆς Ἐκκλησίας ἄμπελος καλλιεργεῖται καὶ ἡ ἱερὰ λυχνία ἄσβεστον τὸ φῶς τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς διαιτηρεῖ, ἀγωνίζεται ἀπὸ αἰῶνος καὶ πλέον τὸν καλὸν ἀγῶνα, μεταδιδοῦσα καὶ μεταλαμπαδεύουσα τὸ πῦρ τῆς Θείας καὶ ἀνθρωπίνης γνώσεως εἰς τοὺς εὐέλπιδας βλαστούς, νεωτέρους ἀδελφοὺς κατὰ πνεῦμα, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Ἐκκλησία μετ' ἐμπιστοσύνης πολλῆς ἀτενίζει, ἐν μέσῳ τῶν χαλεπῶν καιρῶν τῆς ἀβεβαιότητος καὶ τῆς συγχρόνου ἀρνήσεως.

Ἡ ἐν μέσῳ ἡμῶν παρουσία προεσβυτέρων ἀδελφῶν ὁμογαλάκτων, δοκιμασθέντων ἐν τῇ εὐόρκῳ τῆς Ἐκκλησίας διακονίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἡ παρουσία ποίμνης, τοὺς Ποιμένας αὐτῆς ἀκολουθούσης, ἐνισχύει πάντας τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ χώρῳ ἀγωνιζομένους, πρὸς ἐπικράτησιν τῶν ἰδεωδῶν τῆς ἐξ ἀποκαλύψεως Θρησκείας τοῦ Σταυροῦ καὶ ἀποδεικνύει συγχρόνως καὶ τοὺς ὑπάρχοντας ἀρρήκτους δεσμοὺς μεταξὺ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ καὶ τῆς Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς, ἡ ὁποία, ἐν ἡμέραις χαλεπαῖς, δι' ἐκλεκτῶν αὐτῆς ἀποφοίτων, εἰργάσθη, ἐστήριξε καὶ ὠργάνωσε τὴν ἀρτισύστατον ἐκεῖ Ἐκκλησίαν.

Ἡ ἐκ τοῦ Νέου Κόσμου πρὸς τὰ πάτρια ἐδάφη τῆς γηραιᾶς γῆς προσέλευσις ἅμα καὶ προσκύνησις εἰς τὰ Ἱερὰ τῆς Οἰκουμενικῆς Καθέδρας Σκηνώματα, ἀποτελεῖ ἐχέγγυον ἅμα καὶ τεκμήριον τῆς πνευματικῆς ὀφειλῆς πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Θεολογικὴν αὐτὴν Σχολήν, ἀλλὰ καὶ φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἀγαπήσαντα καὶ μοχθήσαντα ὑπὲρ ὑμῶν Προκαθήμενον τῆς Οἰκουμενικῆς Ὀρθοδοξίας, διὰ τῶν ἀόκνων προσπαθειῶν τοῦ ὁποίου ἐζυμώθη τὸ φύραμα ἐκ τῆς μικρᾶς ζύμης καὶ ὁ μικρὸς κόκκος ἀπέβη τὸ εὐσκιόφυλλον δένδρον τῆς ὠργανωμένης πλέον Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Κόποι παλαιοὶ καὶ κόποι νέοι. Ἀγῶνες καὶ προσπάθειαι τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ προσπάθειαι καὶ ἀγῶνες τῆς ἐκεῖ Ὁμογενείας, ἡ ὁποία κατέβαλε κόπους ὑπὲρ ἀνθρώπους πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς καὶ πρὸς ἀφομοίωσιν τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Νέου Κόσμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ σήμερον δύναμν πνευματικήν, ἥτις δὲν δέχεται ἁπλῶς καὶ παθητικῶς τὸν ἐκεῖ πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν καλλιέργειαν, ἀλλὰ συμβάλλει πολλάκις καὶ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς δυνάμεων εἰς τὴν ἀνέλιξιν καὶ διάπυξιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος διαγράφει νέαν τροχιὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου.

Δικαίως ὅθεν τὸ Οἰκουμενικὸν Παιριαρχεῖον καυχᾶται καὶ σεμνύνεται δι' ὅσα ἐκεῖ, Ἐκκλησία καὶ πλήρωμα, εἰς ὀλίγας μόνον δεκαετίας, ἐπέτυχον ἐν τῇ Νέᾳ Γῇ, ἡ ὁποία διὰ τοῦ πνεύματος τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφωσύνης, ὅπερ καλλιεργεῖ, ἀνέλαβε τὸ ἐκπολιτιστικὸν βῆμα καὶ τὴν πνευματικὴν πρωτοπορείαν διὰ τὴν γενικὴν εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Σήμερον τὸ πνεῦμα καὶ ἡ καρδία ἀτενίζει μὲ ἐλπίδα, ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἀγωνίας, πρὸς τὴν Ὑπερπόντιον Χώραν, ἐξ αὐτῆς ἀναμένουσα τὴν λύσιν τῶν μεγάλων προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἐμφανίζουσιν αἱ μεγάλαι καὶ κρίσιμοι στιγμαί, ἅστινας ζῇ ὁ σύγχρονος κόσμος. Καὶ ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία στρέφει μὲ στοργὴν πολλὴν τὸ ὄμμα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας πρὸς τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν, παρακολουθοῦσα τὸ πολύμοχθον αὐτῆς ἔργον καὶ εὐχομένη δαψιλῆ τὴν εὐεργετικὴν αὐτῆς ἐπίδρασιν, διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ τὴν ἠθικὴν εὐημερίαν καὶ προαγωγὴν τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ ἡ συμπαθὴς κοινὴ Μήτηρ Τροφὸς Θεολογικὴ Σχολή, ἡ γαλουχήσασα καὶ ἐκθρέψασα πάντας ἡμᾶς ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου, φιλοδοξεῖ ἀπὸ τῶν πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων τὴν συμπαράστασιν αὐτῶν εἰς τὸ πολύμοχθον καὶ ἅγιον αὐτῆς ἔργον, πρὸς προαγωγὴν αὐτῆς καὶ τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον στοχάζεται. Φιλοδοξεῖ, ὡς μήτηρ ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς, ὅπως ζῶμεν ἐν αὐτῇ καὶ τὰ προβλήματα αὐτῆς, μετουσιοῦντες εἰς προσωπικὰ βιώματα, διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν κοινωνίας τῆς ἀγάπης τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα αὐτῆς, πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους. Φιλοδοξεῖ, ὅπως καὶ εἰς τὸ μέλλον μετέχῃ εἰς τὰ εὐγενῆ ὑμῶν αἰσθήματα καὶ φιλοξενῆται εἰς τοὺς στοχασμοὺς καὶ τοὺς ὁραματισμοὺς τοῦ πνεύματος ὑμῶν καὶ τῆς καρδίας. Εἰς τὸ μέλλον, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ἔνθα δαψιλὴς ὑπῆρξε πάντοτε ἡ πρὸς τὴν Πρωτόθρονον Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Σχολὴν στοργὴ καὶ ἀφοσίωσις ὑμῶν τε καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενῶν. Ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσις σταθερὰ καὶ ἀμετάκλητος, στοργὴ ὁλοκληρωμένη, χθές, σήμερον ἡ αὐτὴ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Πατριάρχης καὶ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς μεθ' ὁμάδος Προσκυνητῶν εἰς τὰ προπύλαια τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, ἔνθα ἐγένετο τελετὴ καὶ δεξίωσις πρὸς τιμὴν τῶν εὐλαβῶν Προσκυνητῶν.
His Holiness Athenagoras I with Archbishop Iakovos and Pilgrims at Halki Theological School.

Ἀντιφώνησις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκ. Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου ἐν Χάλκῃ

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,
Ἅγιοι Πρόεδρε καὶ Μέλη τῆς Ἐφορίας,
Πανοσιολογιώτατε Ἅγιε Σχολάρχα,
Ἐλλογιμώτατοι Καθηγηταὶ καὶ Ἱεροσπουδασταὶ τῆς φιλτάτης τροφοῦ Σχολῆς

Ζῶμεν μίαν δευτέραν ἡμέραν σήμερον βαθυτάτων συγκινήσεων καὶ στιγμῶν, αἱ ὁποῖαι προσδίδουν εἰς τὰ ἔτη, ποὺ ἐζήσαμεν μέχρι τοῦδε, μίαν συμπληρωματικήν, οὕτως εἰπεῖν, ὡραιότητα καὶ ἀξίαν.

Ἄλλοι ἐξ ἡμῶν ἀνέμενον τὰς δύο αὐτὰς ἡμέρας ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη, ἄλλοι ἐπὶ τεσσαράκοντα, ἄλλοι ἐπὶ τριάκοντα πέντε ἢ ὀλιγώτερα, καὶ τώρα εὐλογοῦμεν τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνουμένου Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος τοσαῦτα ἐποίησε καὶ ποιεῖ ἐν τῷ Γένει ἡμῶν ἐνταῦθα καὶ ἀπανταχοῦ.

Ἀνήλθομεν τὸν λόφον τοῦτον, τὸν τόσον δεδικαιολογημένως ἀποκαλούμενον λόφον τῆς ἐλπίδος, διὰ νὰ συλλάβωμεν τὸ ὅραμα τῆς Οἰκουμενικῆς Ὀρθοδοξίας καὶ διὰ νὰ ὑψώσωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὰ ὕψη, ὅθεν ἥκει ἡ βοήθεια ἡμῶν.

Εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην ἀνήλθομεν, διὰ νὰ ἀποτίσωμεν καὶ ἕνα ἀπὸ μακροῦ ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης. Διότι τῆς Ἱερᾶς ταύτης Σχολῆς ἔκγονοι ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν οἱ ὀργανώσαντες, οἱ στηρίξαντες, οἱ ποιμάνατες καὶ διακονοῦντες τὴν Ἁγιωτάτην ἐν τῷ Δυτικῷ Ἡμισφαιρίῳ Ἐκκλησίαν μας Ἱεράρχαι, ὧν ὁ τὰ πλέον μοχθήσας καὶ τὰ πλέον ἐργασάμενος ὑπάρχετε Ὑμεῖς, Παναγιώτατε ἡμῶν Πάτερ καὶ Δέσποτα.

Ἀνήλθομεν ἐν τέλει διὰ νὰ λάβωμεν καὶ ἀποκομίσωμεν κάτι ἀπὸ τὴν ἄνοδον ἡμῶν ταύτην: τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ Ἱερὰ αὕτη Σχολὴ οὐδέποτε θὰ παύσῃ τρέφουσα καὶ ἀναδεικνύουσα Κληρικοὺς ἀξίους τῆς μεγάλης αὐτῶν ἀποστολῆς, ὅπως τὴν ἀποστολὴν ταύτην τὴν βλέπομεν οἱ ἐν Ἀμερικῇ διαβιοῦντες.

Διότι τὴν βλέπομεν τόσον ἐκτεταμένην εἰς βάθος καὶ εἰς πλάτος, ὅσον οἱ ἀπώτεροι ὁρίζοντες τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος. Ἡ Ὀρθοδοξία δι' ἡμᾶς καλεῖται σήμερον νὰ ἀποδυθῇ εἰς ἕνα ἱεραποστολικὸν ἀγῶνα διαφωτίσεως καὶ προσανατολισμοῦ καὶ ἐφηρμοσμένου Χριστιανισμοῦ δι' ὅλον τὸν κόσμον.

Θὰ κατέλθωμεν ἰσχυρότεροι ἢ ὅ,τι ἀνήλθομεν, κατὰ τὴν πίστιν. Αὐτὸ εἶναι τὸ κοινὸν αἴσθημα τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Καὶ θὰ μεταφέρωμεν περιχαρεῖς τὸ μήνυμα τῆς ἐμψυχωτικῆς ἐλπίδος, ποὺ ἀποκομίζομεν, πρὸς τὴν ἰδικήν μας Σχολὴν καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν Ὁμογένειαν. Θὰ ἀποστέλλωμεν τοὐντεῦθεν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τοὺς ἀποφοίτους τῆς ἰδικῆς μας Θεολογικῆς Σχολῆς, διὰ νὰ ἀνέρχωνται τὸν λόφον τῆς ἐλπίδος καὶ διὰ νὰ διδάσκωνται τὸν δρόμον πρὸς ἄλλας πνευματικωτέρας καὶ ἱερωτέρας ἀναβάσεις.

Θὰ τοὺς ἀποστέλλωμεν διὰ νὰ μάθουν νὰ συλλαμβάνουν ὁραματισμοὺς εὐγενεστέρους καὶ ὑψηλοτέρους, διὰ νὰ βλέπουν τὴν διακονίαν των πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον ἡ-

μῶν Ἐκκλησίαν ὑπὸ τὴν διαύγειαν καὶ γαλήνην τοῦ οὐρανοῦ τῆς Σχολῆς ταύτης.

Θὰ τοὺς ἀποστέλλωμεν εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην, διὰ νὰ μάθουν νὰ ἐννοοῦν τὴν γλῶσσαν τῆς περισυλλογῆς, τὴν γλῶσσαν τῶν κυμάτων, ποὺ ἔχουν πολλὰ νὰ μεταδώσουν ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ: τοὺς λόγους ἐκείνους, ποὺ ἐγγίζουν καὶ τρέφουν καὶ στελεχώνουν καὶ διαπλάττουν Χριστιανικοὺς χαρακτῆρας καὶ Ὀρθοδόξους συνειδήσεις.

Μίαν μόνον παράκλησιν ὑποβάλλομεν ὅλοι οἱ προσκυνηταί: νὰ προσεύχησθε καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῷ συμπαθεστάτῳ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Σχολῆς, ὅπως ἡ Ἁγία Τριὰς μᾶς κατευθύνῃ, μᾶς στηρίζῃ καὶ μᾶς ἁγιάζῃ διὰ τῆς πανσθενουργοῦ Αὐτῆς Χάριτος.

* * *

Ἐπανελθόντες ἐκ Χάλκης οἱ προσκυνηταὶ διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου πλοίου αὐθημερόν, ἐκ τῆς προκυμαίας τοῦ Γαλατᾶ ἀνῆλθον εἰς τὸ ὑπερωκεάνειον «Βασίλισσα Φρειδερίκη» ἡγουμένου τοῦ Πατριάρχου, ὅστις κατευθυνθεὶς εἰς τὸ Παρεκκλήσιον αὐτοῦ ἐποίησε μικρὰν δέησιν ὑπὲρ κατευοδώσεως, συνεχάρη τὸν ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν γνωστὸν αὐτῷ καὶ ἀγαπητὸν κυβερνήτην τοῦ σκάφους Ἀντιναύαρχον κ. Κωνσταντῖνον Κοντογιάννην, δηλώσας ἅμα ὅτι παρήγγειλεν ἐπὶ τούτῳ Ἱ. Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νικολάου, προστάτου τῶν ναυτιλλομένων διὰ τὸ Παρεκκλήσιον τοῦ πλοίου, καὶ ἀκολούθως συνεκέντρωσε τοὺς προσκυνητὰς εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν, ἔνθα ἐπανέλαβε διὰ θερμῶν λόγων τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ, τῆς Χώρας, τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ὅλης τῆς ἐνταῦθα Ὁμογενείας, πρὸς τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβον, τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Τροπαίου κ. Πολύευκτον, τοὺς Ἄρχοντας Ὀφφικιάλους καὶ τοὺς Προσκυνητὰς διὰ τὴν μεγάλην εὐτυχίαν ἣν προσεκόμισαν πᾶσιν ἡμῖν καὶ διὰ τὸ ἱστορικὸν γεγονὸς τῆς συνθεμελιώσεως τοῦ νέου Πατριαρχικοῦ Μεγάρου. Ἀνέθηκεν εἰς αὐτοὺς ὅπως μεταφέρωσιν εἰς τοὺς οἰκείους αὐτῶν, τὰς Κοινότητας καὶ ὁλόκληρον τὸ Πλήρωμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας. Ἐξέφρασε τὴν βεβαιότητα, ὅτι οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι, ὁ Ἱερὸς Κλῆρος, αἱ Κοινότητες, αἱ Ὀργανώσεις, ὁ Τύπος, ἡ Νέα Γενεὰ καὶ ἅπαξάπασα ἡ Ὁμογένεια ἡνωμένοι ἀσαλεύτως περὶ τὸν ἐκλεκτὸν Ἀρχιεπίσκοπόν των καὶ συνεργαζόμενοι μετ' αὐτοῦ ἐν παντὶ καὶ ὁλοψύχως θὰ μεταδίδωσιν αὐτῷ τὴν θέρμην τῆς ἀγάπης των καὶ τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς των, ἵνα συνεχίζῃ τὸ μεγαλειῶδες πρόγραμμα αὐτοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἀπένειμεν εἰς τοὺς προσκυνητὰς μετάλλιον, φέρον ἀπὸ τὸ ἓν μέρος τὸ σημεῖον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μὲ τὰς Εἰκόνας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὴν εὐλογίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησαν δι' ὀλίγων ὁ Ἅγιος Ἀμερικῆς καὶ ὁ γνωστὸς Δημοσιολόγος κ. Πότης Τσιμπιδάρος. Ἐν τέλει, ὁ Πατριάρχης μετὰ τῶν συνοδῶν αὐτοῦ κατέρχεται, καὶ ἀπὸ τὴν προκυμαίαν εὐλογεῖ τοὺς ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον ἀργὰ αἴρει τὴν ἄγκυραν καὶ κατευθύνεται πρὸς τὴν Προποντίδα.

(«Ἀπόστολος Ἀνδρέας»)

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

TOTAL RESOURCES OVER $50,000,000

Complete Banking Facilities

☆

MAIN OFFICE:

960 AVENUE OF THE AMERICAS

at 35th Street. Opposite Macy's

NEW YORK 1, N. Y.

Phone: OXford 4-5400

BRANCH OFFICE:

123 WILLIAM STREET

NEW YORK 38, N. Y.

Phone: REctor 2-0900

☆

Member Federal Deposit Insurance Corporation

The Meetings of The Canonical Orthodox Hierarchs

THE two meetings held thus far, on March 15 and June 8 of this year, of the Hierarchs of the canonical Eastern Orthodox Jurisdictions in America, were of the utmost importance for our sacred faith, and presaged the existence of a permanent and effective organization, which is vitally essential for the future of Orthodoxy in the New World.

These meetings of the Orthodox Hierarchs, under the chairmanship of Archbishop Iakovos of the Greek Orthodox Church of North and South America, who presided at the Greek Archdiocese in New York as Exarch of the Ecumenical Patriarchate of Constantinople, provided the impetus of an Orthodox need of long standing by taking steps to reactivate the spirit of the Federated Orthodox Greek Catholic Jurisdictions in America, which was enacted on March 23, 1943, and though still extant, was prevented from functioning and developing by the second World War and by other attending difficulties.

The 1943 Federation was the result of a "Concordat" signed by four Orthodox Primates, who were aware of the necessity for unified mutual cooperation, and for added recognition, by legislation and by way of prestige, of Orthodoxy in America. The signators were Archbishop Athenagoras of the Greek Archdiocese (now the Ecumenical Patriarch), Metropolitan Antony of the Syrian Antiochian Archdiocese, Metropolitan Benjamin of the Russian Archdiocese of the Aleutian Islands and North America, and Bishop Dionisije of the Serbian Eastern Diocese of the United States and Canada.

The Concordat described the development and continuity of our faith, and its historical right to be known by the title of "Orthodox Greek Catholic Church" as well as by the more popular appellation "Eastern Orthodox Church." (The retention of the historical name of our Church, in which "Greek" refers to religion and rites and not to nationality, is most important for the true identity of Orthodoxy, and was voted by the second meeting of the Hierarchs on June 8.)

The Concordat then set forth the reasons why Orthodoxy should be granted the status of a major faith in America, and should be entitled to the same privileges enjoyed by other major faiths, including recognition by governmental and armed services agencies, and military exemptions for the clergy.

The Legislature of the State of New York accepted the validity of the Concordat and on the basis thereof enacted Chapter 145 of the Religious Corporations Law, amending the legislation to include the Orthodox jurisdictions, and according to them the full rights and privileges that had been granted to the other major faiths. When the new law became effective, it initiated a new phase in the recognition of Orthodoxy in America.

The brief foregoing background of the previous Orthodox Federation emphasizes all the more the importance of the 1960 meetings of Orthodox Hierarchs, the first of which took place on March 15. At this conclave problems of mutual concern were discussed, including matters of canonicity, increased cooperation among the Orthodox jurisdictions, and the relations of Orthodoxy with other religious bodies. Most important, a Commission was appointed to study the formation of a Conference of Orthodox Bishops.

At the second meeting of the Orthodox Hierarchs, the Commission submitted a Resolution, which was unanimously adopted, establishing a Provisional Episcopal Conference and outlining its structure and functioning. This Resolution, with its preamble, sub-divisions, and committees and commissions on various topics and activities, will be published in full following this article.

We need only to stress once again, therefore, at this point, the great appreciation and gratification of all Orthodoxy for the initiative taken by Archbishop Iakovos in calling the meetings for the new Orthodox organization, for which there is such vital need; and for the vision and devotion to Orthodoxy of the Hierarchs who participated. Our hopes and prayers are that the third meeting, which has been set for October 20, 1960, at the Syrian Antiochian Archdiocese in Brooklyn, New York, will be graced by God in the continuation of this vital cooperative task.

The Hierarchs present at the two meetings, which were held at the Greek Archdiocese, included: Archbishop Iakovos of the Greek Orthodox Church, presiding; Bishop John of San Francisco, representing Metropolitan Leonty of the Russian Orthodox Greek Catholic Church of America; Metropolitan Antony Bashir of the Syrian Antiochian Church; Bishop Bohdan, Primate of the Ukranian Orthodox Church of America; Archbishop Palladios of the Ukranian Orthodox Church; Bishop Andrei Moldovan of the Romanian Canonical Missionary Church in the United States and Canada; Bishop P. Chornock of the American Carpatho-Russian Orthodox Church; Bishop Mark Lipa of the Albanian Orthodox Church of America; Metropolitan Andrey of the Bulgarian Diocese of North and South America and Australia; and Bishop Dionisije of the Serbian Eastern Orthodox Diocese in the United States and Canada. Represented also was Metropolitan Boris, Patriarchal Exarchate of the Russian Orthodox Catholic Church in America.

RESOLUTION OF THE CONFERENCE OF RULING HIERARCHS ESTABLISHING A PROVISIONAL EPISCOPAL CONFERENCE AND OUTLINING ITS STRUCTURE AND FUNCTIONING.

PREAMBLE

In the Name of the Father, Son and Holy Spirit. Amen.

"Behold how good and how pleasant a thing it is for brethren to dwell together in unity."

(Ps. 132, v. 1)

For the last one hundred and fifty years the Orthodox Church in America has been blessed with many marks of divine favor. Her beginnings in this country were humble. Planted by a handful of Missionaries in Alaska and nourished by successive waves of immigration from Orthodox lands, she is now a great and flourishing member of world Orthodoxy. All of the faithful brought here the treasures of their national Orthodox traditions, so that the American Church is the inheritor and custodian of the glorious *paradosis* of the Apostles, Fathers and the Oecumenical Councils. Fully integrated in American society, the Church is here to remain, to grow, and to bear witness to the true faith. At the moment when the United States assumes an always greater responsibility in the world community, the presence of Orthodoxy in America acquires a new significance and calls for better forms to express her common testimony. By the mercy of God our unity of faith has been preserved, but the time has come to actualize this unity in all those fields in which a common effort is required.

RESOLUTIONS

I

Therefore we, the hierarchs of the American Church, have decided to establish a Provisional Synod, or a Standing Episcopal Conference, without reference to the civil laws, for the consideration and resolution of common problems, the coordination of effort in matters of common concern, and the strengthening of that unity which is the essence of Orthodoxy.

(a)

We further determine that the Synod, or Conference, meet twice annually for the mutual exchange of information and decisive action, and at other times in emergencies, and that the continuing work of the Synod, or Conference, be assigned to Commissions of experts who shall work as directed by the Synod, or Conference, and submit biennial reports, in advance, to the meetings of the hierarchs;

(b)

That the office of presiding hierarch pass in turn, annually, to the ruling hierarchs of the major national jurisdictions;

(c)

That a standing Commission of theologians or administrators, representing the major hierarchs and appointed by them, be delegated to supervise the work of the appointed Commissions, provide appropriate items for the agenda of the meetings, and keep the hierarchs informed of all matters relative to the interests of the Synod, or Conference, and its activities.

It is determined that among those commissions to be enabled by the hierarchs, priority be given to the following agencies:

1. The *Orthodox Christian Education Commission.* Approving the body that has been in existence for six years with the official approval of some of the jurisdictions, we decided that it is a part of the structure of the Conference, or Synod, and shall be provided with an adequate budget.

2. The *Orthodox Catholic Committee on Scouting.* This already existing body is now attached to the standing Synod, or Conference, for direction and budget.

3. The *Orthodox Committee on College Work.* This already existing Committee with a director who is doing the work of preliminary organization with the help of the National Council of Churches which is providing office space, secretarial help, and advice, is incorporated into the program supervised by the Synod, or Conference.

4. The *American Orthodox Committee on Relations with non-Orthodox Religious Bodies.* This Committee proposed by some of the jurisdictions, is to concern itself with relations with the World and National Councils of Churches, and non-Orthodox denominations on the level of theological conferences, practical cooperation, proselytism, and the reunion of the non-Orthodox.

5. The *Council of Eastern Orthodox Youth Leaders of America,* is brought under the direction of the Synod or Conference of Bishops for the coordination of its efforts. This body shall be asked to contribute to the budget of the Synod, or Conference.

6. A *Committee on Chaplaincies* in the armed forces and welfare institutions will be established to set and maintain standards of service and control relations with non-Orthodox ministers in these fields.

7. A *Committee on Theological Education* will be set up to study the requirements of the American Church in clerical training and set objectives and basic standards for pre-ordination training.

8. A *Committee on Standardized Liturgical Texts.* One or more very full committees of theologians, liturgiologists, and philologists shall be appointed to provide standard English translations of the liturgical texts for the use of those who may need them.

9. A *Vigilance Committee* of Orthodox attorneys and legislators shall be appointed to keep the hierarchs in-

ORTHODOXY AND HELLENISM

On Thursday, June 30, a perfect summer day, the staff of the Archdiocese, and their wives and husbands, held their first group picnic at St. Basil's Academy in Garrison, New York. A chartered bus, which left the Archdiocese at 9:00 A.M. and returned at 7:30 P.M., transported the picknickers, who were accompanied by Archbishop Iakovos and Chancellor Haloftis, and who were met at St. Basil's by Bishop Germanos of Constantia, Mr. Philip Emmanuel, Mr. Xenophon Diamond, Mr. Emmanuel Hatziemmanuel, and the entire Academy staff.

After a memorial service at the flower-adorned grave of the beloved late Archbishop Michael, the visitors from the Archdiocese congregated at the spacious lawn behind the Academy administration building, where the hosts of St. Basil's outdid themselves in a display of traditional hospitality. Two whole lambs were being barbequed over the coals, together with long skewers of apptizing "kokoretsi," while salads, vegetables and the other accessories of a Greek outdoor dinner were being prepared.

After the sumptuous feast, the visitors wandered over the beautiful expanses of St. Basil's, overlooking the Hudson, and visited the various Academy buildings. Automobile trips were taken in small parties to West Point across the river and to other nearby points of interest. Before the departure coffee, cakes and numerous other refreshments were served by Mrs. Diamond on the lawn of her charming home, that commands a magnificent view of the Hudson.

It was indeed a wonderful outing, and all who attended expressed the sincere hope that it would become an annual affair.

* * *

A major musical event will take place in Greeec this summer when the world-famous soprano Maria Callas sings Bellini's "Norma" at the ancient theatre of Epidaurus. The performances are scheduled for the 21st, 24th and 28th of August.

The Greek Tourist Organization has announced that arrangements have been completed for a full dress production of this beautiful and unusual opera, in which Miss Callas performs incomparably in one of her greatest dramatic roles.

Many other musical and dramatic features have been planned for Greece this summer, most notable of which is the Athens Music and Drama Festival, July 29 through September 15, at the ancient Odeum of Herod Atticus, a beautiful open-air amphitheatre at the foot of the Acropolis, with a seating capacity of 3,500. The performances include classical plays by the National Theatre of Greece; symphony concerts by Greek and visiting orchestras; the American Ballet Theatre; and musical recitals.

The complete program of this and other events in Greece of interest to tourists may be obtained by writing to the Royal Greek Embassy Information Service, 2211 Massachusetts Avenue, N. W., Washington, D. C.

* * *

His Grace Bishop Athenagoras of Boston delivered the benediction at the Republican National Convention in Chicago, before a nation-wide television and radio audience.

Previously, His Grace Bishop Demetrios of Olympus had given the invocation at the Democratic National Convention in Los Angeles.

Thus the Greek Orthodox Church of America was signally honored by the invitations extended to our prelates by both major parties of the United States to bless their conventions with prayers for the next President of

---

formed of legislation or executive action of interest or importance to the Church, and to render advice and assistance in the event of need.

10. A *Missionary Commission* shall be set up to study the needs and opportunities of the jurisdictions in the external and internal mission fields of the Church, here and abroad, to point out opportunities or failures, and to suggest areas in which budget requirements might be met.

11. A *Committee on Budget and Fund Raising*. A committee shall be appointed by the hierarchs to provide for the financial support of the projected Committees and Commissions by a pro-rata assessment on the participating jurisdictions and by all other good means.

II

1. To interrelate the work of the various committees appointed and serve as a common clearing house of information, a General Secretariat shall be established to work in close coordination with the Standing Commission established in I (c) above, with an office and budget to be established by the hierarchs.

2. Appointments to the various committees and commissions will be made by the ruling hierarchs of the participating jurisdictions, the number to be determined by them.

III

1. The time of place of each regular session will be determined by the last previous session. All hierarchs attending an announced meeting shall constitute a quorum, and in the absence of the presiding hierarch shall elect a chairman *pro tem*.

2. It is the duty of the General Secretary to announce in due time the date and place of each meeting.

3. All decisions of the Synod or Conference shall require a majority of two-thirds to be valid.

our country, and for the security and welfare of all freedom-loving nations and peoples of the world.

* * *

A party was given by the Greek Archdiocese on the evening of July 8 for the 17 members of the 1960 GOYA Pilgrimage, and their families and friends. Some 75 persons attended and heard Archbishop Iakovos bestow his blessings and best wishes on the Pilgrims, who departed the next morning on the S.S. Olympia.

The Pilgrimage, which is headed by Goyan Andrew Kopan of Chicago, will tour Greece, the Greek Islands, the Ecumenical Patriarchate and the Theological School of Halki in Istanbul. The Pilgrimage ends officially in Athens on August 12, but an optional four-day extension is provided for those who wish to visit the Holy Land. This is the fifth annual GOYA Pilgrimage.

* * *

Internationally known leaders of Churches participated on May 25 in a special service, celebrating the 50th Anniversary of the First World Missionary Conference, held at Edinburgh, Scotland, in 1910. This occasion is also known as the beginning of the modern ecumenical movement.

This tribute to a half-century of growth in Protestant and Orthodox cooperation throughout the world sponsored by the National Council of Churches in conjunction with the International Missionary Council, the World Council of Churches, the World Council of Christian Education and Sunday School Association, and the Protestant Council of the City of New York, was held at Riverside Church.

Bishop Lesslie Newbigin of the Church of South India, General Secretary of the International Missionary Council, gave the anniversary address.

Representing the Archbishop in the special service and procession to Riverside Church were the Reverend John Psilas, Pastor of St. Spyridon Church of New York; and Rev. George J. Bacopoulos, Liaison of the Greek Orthodox Archdiocese to the World and National Council of Churches.

* * *

Nick Demakos, Head Waiter at the Gotham Hotel in New York, where he has worked for almost a half century, affectionately known as Nick of the Gotham, left by air for Greece on July 19 to be present at the dedication of the Church of St. Demetrios in his home town of Pakia, near Sparta, on July 25.

The Church was built by donations given to Mr. Nick, as he is also called, by his many Protestant, Catholic and Jewish friends, as well as by his own substantial contributions and those of his fellow Greeks. A plaque in the Church lists 250 benefactors and includes some very prominent American names.

A representative of Ambassador to Greece Ellis O. Briggs was present at the dedication. There were also present local and national Greek dignitaries and many members of the press. But Mr. Nick, as he deserved, was the guest of honor and the center of attraction.

A bachelor, Mr. Nick has helped many relatives and boys and girls from his home town to find work and obtain an education in America. The philosophy of his active and constructive life is to work hard, to do good deeds and to help others. He himself is a fine example that this way of life works, for he is happy, vigorous and useful. In never forgetting his home town and the needs of Greece, as well as the traditions and religious devotion of his native land, he is also a living proof that one becomes a good American best by drawing upon the heritage of his descent.

* * *

The second annual Memorial Service for the beloved late Archbishop Michael, who died on July 13, 1958, was held at the Holy Trinity Cathedral in New York on Sunday, July 10, with Archbishop Iakovos officiating, assisted by several clergy of the metropolitan area.

Archbishop Iakovos spoke feelingly of the piety, dedication, learning and vision of his distinguished predecessor, many of whose hopes for Orthodoxy in America, such as the Hellenic University, are now taking tangible form, and whose work and devotion to his people will be memorialized in the beautiful Byzantine Memorial Chapel which the Greek Orthodox Youth of America, that he founded, is erecting at the Holy Cross Orthodox Theological School in Brookline, Mass.

* * *

NOTES FROM GREECE:

A new Centre of Greek Studies was opened in Alexandria, Egypt, last June in a ceremony presided over by Greek Consul General Baizos. The aims of the Centre are the teaching of the Greek language and the spread of Greek culture among Egyptians. The Centre will also undertake the publication of Greek works into Arabic and vice versa. It will also issue a Bulletin containing a bibliography of recent publications in both languages. . . .

A Medical History Congress will meet in Athens in September. Over 900 doctors from various countries are participating. The final meeting of the Congress will take place on the island of Kos, where Hippocrates, known as the Father of Medicine, taught, and where the delegates will attend the ceremony of the Hippocratian oath. The members of the Congress will also visit the islands of Rhodes, Patmos, Mykonos and Crete. . . .

Greek Prime Minister Karamanlis recently called a meeting of Greek officials to consider matters relating to the promotion of letters, the theater and the arts. Among the subjects discussed were proposals for government action to encourage the production of books, the graphic arts, music, plays and other expressions of art. Subsequent meetings will take up the subject of legislation

The Archdiocese Teachers' Training Institute

AT GARRISON, N. Y., is the Greek Archdiocese Teachers' Training Institute, the advanced studies department of the Academy of Saint Basil.

The graduates of this Institute have reached, so far, the number of about one hundred and fifty. This year twelve students were graduated, and they were immediately appointed by the Greek Communities at teachers of the Greek schools and as secretaries of the Community offices.

Since several of the Greek-American girls who have just graduated from high school are interested in getting information about this Institute, we are publishing the address delivered by Professor Artemis Emmanuel at the graduation ceremony, on June 26, for in this address are clearly projected the objectives and the achievement of this Institute, as well as plans for its future and development.

Indeed, what is mentioned below constitutes a noble challenge for all those Greek-American young women who wish to educate themselves in accordance with the ever-inspiring principles of the Hellenic-Christian education, and at the same time to benefit from higher academic and professional training.

I have the honor to present to you, at this solemn moment, the graduating class of the Teachers' Training Institute of the Greek Archdiocese, who will receive their diploma.

This diploma—granted in the name of the founder of the school Patriach Athenagoras, of His Eminence Archbishop Iakovos, and of the Board of Trustees and the Faculty—is the ripe fruit of a three-year intensive, constant, ever-inspiring and ever-promoting endeavor for learning, better for the assimilation of all those emotions, feelings, attitudes, habits, and the knowledge which should and does characterize, the responsible personality of the Greek-American educator.

The course of study, the curricular as well as the extra-curricular activities of this promising department, in which our Church and more generally American Hellenism have invested their dearest hopes and aspirations, is the outcome of a serious analysis and examination of all those factors which affect our spiritual and cultural life within the framework of our great American Democracy, and which consequently determine the mission of this Institute.

Indeed, all the fundamental values, which compose and give strength and beauty to Greek Orthodoxy, Greek civilization, the American way of life, and the science dealing with the education of the child, and which are methodically organized and projected during the studies here, constitute the precious equipment of our graduates, thanks to which they will be able to take in their hands the responsible task of promoting all aspects of Greek-Aemrican Community activities.

Allow me to add here that the work which is carried out in this school, despite the difficulties, that it is natural it should face, is more and more acknowledged. The Greek Community turns to our graduate with ever-increasing confidence, and the moral and material recompense which it grants her is analogous to the importance of the work which the young teacher undertakes. Recognition comes also from the American colleges, more and more of which are granting our graduates credit for their courses here.

Most of all, the vivid and positive interest that our Archbishop and his co-workers of the Board of Trustees show in understanding the needs of this College Department and in facing, in an objective and responsible way, its problems, brings us closer to the day when this school will be granted official accreditation by the educational authorities of the State.

At the commencement, the following graduates of the Teachers' Training Institute were awarded diplomas: Maria Antimissiaris, Vasiliki Kolokouris, Anna Kotiadou, Helen Coulousis, Chrysanthi Mitrousis, Vivian Pann, Christine Pliakas, Angela Politis, Alexandra Pontikis, Zoe Poulos, Georgia Prakas, Despina Haralambidou.

---

needed to put into effect the proposals for a wide-spread artistic revival in Greece under government auspices. . . .

Mr. Eero Saarinen, leading American architect, who will design the new terminal building and other structures for the enlarged Elleneko Airport, arrived in Greece recently. Mr. Saarinen, who was accompanied by his wife Aline Saarinen, the well-known art critic and writer for the *New York Times*, designed the terminal buildings for the International Airport now under construction in Washington, and the T.W.A. terminal at Idlewild International Airport in New York. Other well-known edifices of Mr. Saarinen's design are the new American Embassy buildings in London and Oslo, the Legal Center of the University of Chicago, and several new college buildings at Yale and Wayne (Detroit) Universities. He is a member of the American Academy of Arts and Letters and in 1959 was awarded the American Architectural Institute's prize. . . .

Construction on the new Hilton Hotel in Rhodes started in May. The hotel, which is being built by the Hilton-Theologitis Company, a joint American and Greek enterprise, is located on the seafront between the Aquarium and Pharopoula. Existing hotel accommodations cannot cope with the rapidly increasing tourist traffic to Rhodes. In the course of two days, for example, May 11 and 12, twenty Greek and other ships docked at the charming island, carrying 5,000 tourists.

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Member of the Faculty, Department of Classics
Colgate University, Hamilton, N. Y.

HISTORY OF THE BYZANTINE STATE. By George Ostrogorsky. Translated from the German by Joan Hussey. With a Foreword by Peter Charanis. New Brunswick, N. J.: Rutgers University Press, 1957. Pp. xxvi and 543. $12.50.

This book by Professor Ostrogorsky of Belgrade University needs no lengthy introduction. Since its first appearance in 1940 in German, it has been commonly acknowledged as a standard manual in the field. The text has been revised several times by the author for editions in German, French, and English, and brought up to date. In the present American edition a fine selection of illustrations is added, arranged by Professor Charanis, in cooperation with the Dumbarton Oaks Research Library, and also a new set of historical maps. The book is elegantly produced.

The title of the Book describes adequately its scope and purpose. It is a story of the Byzantine State. The main concern of the author was to show the internal development of the State. But it is much more than just a "political" history. It is a comprehensive history of Byzantium, as a "world," especially written from a particular point of view.

The book was originally written for the new edition of the famous Ivan v. Muller's *Handbuch der Altertumswissenschaft,* and, in accordance with the plan of the whole collection, the early history of Byzantium had to be treated merely as background for the Medieval period. In fact, however, the first section of the book, dealing with the period from Constantine up to Justinian, is probably the best and most stimulating in the whole book.

In the rest of the book one may regret the lack of sociological synthesis. The nature of the Medieval Byzantine State is nowhere clearly described. The Church historian is especially disappointed at this point, since the Byzantine Commonwealth was at once a "state" and a "church." Indeed, this was not peculiar to Byzantium — this was the common characteristic of the Medieval Society as such, both in the East and in the West. But what was the distinctive mark of the Byzantine version? The lack of "dogmatic" exposition affects the clarity of the historical narrative. The nature of the conflict between Byzantium and the West, which was one of the major themes of the history of the Middle Ages, remains rather obscure.

One may also regret that the book has no real "epilogue." On the last two pages of the book Ostrogorsky speaks very briefly about the Byzantine inheritance and succession, but he omits to mention the major survival of the Byzantine state-system, namely the Ecumenical Patriarchate. It is obviously an exaggeration to suggest, as has been done, however, more than once, that the Patriarch was in a sense "the Byzantine Emperor in disguise" (and indeed "in bonds"). But he actually continued to function, within the Ottoman settlement, as a national head of all Christians, of the *rum milet,* according to the rules and usages of the Byzantine times. Byzantium collapsed as a "state," but survived as a "church." A brief mention of this fact would have made the narrative more rounded.

Each section of the book is supplied with an excellent bibliography, which includes also publications in Russian and other Slavic languages. The book is well-written, a noble specimen of good historical prose. One may hope that, together with the *History of the Byzantine Empire* by the late Professor A. A. Vasiliev, recently reprinted in a paper-back edition (2 Volumes, the University of Wisconsin Press, Madison, 1958), this book by Ostrogorsky will stimulate interest in Byanztine studies in this country. Both books deserve the attention of Church historians.

Rev. Dr. Georges Florovsky
Harvard Divinity School
Cambridge, Mass.

▪

GREEK-ENGLISH LEXICON OF THE NEW TESTAMENT AND OTHER EARLY CHRISTIAN LITERATURE. By Walter Bauer. Translated and Edited by William F. Arndt and F. Wilbur Gingrich. Chicago: University of Chicago Press, 1957. Pp. xxxvi and 909. $14.00.

Many books' usefulness cannot be adequately judged until after they have been used extensively. Such can be the case with a dictionary, especially if it is an all-inclusive one. After intensive use, the reader will have to agree that Arndt and Gingrich's edition of Walter Bauer's *Griechisch-Deuteche Wörterbuch zu den Schriften des Neuen Testaments und der übrigen urstchristlichen Literatur,* fourth edition, 1949-1952, renders all previous dictionaries of New Testament Greek obsolete. This is more than just a translation from a German text; it is a brand new dictionary in Greek to English, which incorporates the latest discoveries of archaeology and philology in the field of Greek New Testament and early Christian literature.

Professors William F. Arndt of Concordia Seminary and F. Wilbur Gingrich of Albright College, financially sponsored and commissioned by the Missouri Synod of the Lutheran Church to do this tremendous work, have contributed a major monument to New Testament lexicography.

There is no need here to underestimate this achievement. It has been forty years since the last scholarly Greek-English Lexicon of the New Testament was published. This is an unabridged lexicon that will contribute immensely to New Testament learning and teaching.

The publishers, the University of Chicago in the U.S.A. and Cambridge University Press in England, are to be congratulated for this magnificent dictionary. It is certainly one of the best contributions a Press could make to the world of scholarship and the claims of the publishers are fully justified.

This lexicon does make a standard work of European scholarship available to a much interested and ever-expanding English-speaking world, which is more and more interested in the New Testament and Christianity.

Besides containing an extension and revision of Bauer's work, all the recently discovered writings of the New Testament period have been utilized in the composition of this dictionary.

This 900 plus page lexicon contains an entry for every single word found in the Greek New Testament with all the various and involved shades of meaning. This lexicon is an indispensable aid and tool for students of the Greek New Testament and will open new, rich horizons for the reader, horizons that have hitherto not been easily open to the English reader.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας

▸ Προέστη τῆς τελετῆς ἐπὶ τῇ ἀπονομῇ τῶν Διπλωμάτων εἰς τοὺς τελειοφοίτους τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης καὶ ἀπένειμεν εἰς αὐτοὺς τὰ Διπλώματα «Διδασκάλου Ὀρθοδόξου Θεολογίας», Δ.Ο.Θ.

▸ Προήδρευσε συνεδριῶν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἀσχοληθείσης καὶ ἐπὶ τῆς συγκλήσεως: τῆς Πανορθοδόξου Συσκέψεως ἐν Ρόδῳ, τῆς Κ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, καὶ τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου Νεολαίας.

Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος

Ἐμελέτησεν ἐκθέσεις τῶν Μακαρ. Πατριαρχῶν Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἐπὶ τοῦ ἄρθρου «Βάσις» τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ ἔκθεσιν τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων περὶ τῆς μελετωμένης συγκλήσεως Πανορθοδόξου Συνεδρίου Νεολαίας.

Ἀνάρρωσις Μητροπολίτου Πριγκηπονήσων κ. Δωροθέου

Πλήρως ἀναρρώσας ὁ ἐν Ἀθήναις νοσηλευθεὶς Σεβασμ. Μητροπολίτης Πριγκηπονήσων κ. Δωρόθεος, ἐπέστρεψεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐπεσκέφθη τὴν Α.Θ.Π. τὸν Πατριάρχην, γενόμενος παρ' Αὐτοῦ δεκτὸς μετὰ βαθείας ἐν Κυρίῳ χαρᾶς, καὶ ἀνέλαβε πάντα τὰ ποιμαντορικὰ καὶ συνοδικὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

(†) Ὁ Μητροπολίτης Κυδωνιῶν Ἀγαθάγγελος

Προσβληθεὶς ἀπὸ ἐτῶν ὑπὸ βαρείας ἀσθενείας, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῇ 22ᾳ Ἰουλίου ἐ. ἔ., ἐν τῇ ἐν Πέραν οἰκίᾳ αὐτοῦ, εἰς ἡλικίαν 75 ἐτῶν, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνιῶν Ἀγαθάγγελος. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐτελέσθη ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ τῇ 25ῃ Ἰουλίου — κατόπιν Θείας Λειτουργίας, κατὰ τὴν τάξιν — χοροστατοῦντος τοῦ Πατριάρχου μετὰ τῶν Σεβασμ. Συνοδικῶν Ἀρχιερέων. Τὸν ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος — κατὰ τὴν τάξιν — ὁ Πανοσ. Ὑπογραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Γαβριήλ.

Ὁ ἀείμνηστος ἐγεννήθη ἐν Λουλέμπουργκαζ τῆς Ἀδριανουπόλεως τῷ 1885, ἀπεφοίτησε τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης τῷ 1909, χειροτονηθεὶς εἰς Διάκονον. Τῷ 1924 ἐχειροτονήθη εἰς Πρεσβύτερον, τῷ δὲ 1930 ἐξελέγη εἰς Ἐπίσκοπον (Ἐλαίας), τῷ δὲ 1943 εἰς Μητροπολίτην (Κυδωνιῶν).

Διεκρίθη ὡς ἱεροκῆρυξ, ὡς μουσικός, ὢν καλλιφωνότατος καὶ ἐγκρατὴς ὅσον ὀλίγοι τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἐμπνεόμενος κυρίως ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνοῦ), ἅτινα εἶχε βαθύτατα μελετήσει. Διεκρίθη ἐπίσης ὡς Συνοδικός, ἀγαπώμενος ὑπὸ πάντων τῶν Συνδιοικητῶν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ Πατριάρχου, «συνδεόμενος μετ' Αὐτοῦ δεσμοῖς φιλίας παλαιᾶς, χρονολογουμένης ἤδη ἀπὸ τῶν μαθητικῶν ἐδωλίων τῆς περισέμνου κοινῆς Τροφοῦ Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς».

Τοῦ ἐκλεκτοῦ Ἱεράρχου Κυδωνιῶν μακαριστοῦ Ἀγαθαγγέλου ἡ μνήμη εἴη αἰωνία!

Ἐπισκέπται

Τὴν Α.Θ. Παναγιότητα ἐπεσκέφθησαν προσφάτως:

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δράμας κ. Φίλιππος.

—Ὁ Σεβ. Ἀποστολικὸς Λεγάτος τοῦ Βατικανοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει

—Ὁ Ἐξοχ. Πρεσβευτὴς τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας κ. Ἀλῆ Καμέλ.

—Πολλοὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ἐξ Ἀμερικῆς, Ἑλλάδος καὶ ἀλλαχόθεν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ὁ Πατριάρχης ἀσθενεῖ

Μετὰ πολλῆς λύπης ἠκούσθη, ὅτι ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Χριστοφόρος ἀσθενεῖ, προσβληθεὶς ὑπὸ ἐγκεφαλικῆς θρομβώσεως, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἔκλεισαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκ παραλύσεως τῶν βλεφάρων. Αἱ εὐχαὶ ὅλων ἀναπέμπονται πρὸς τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ ἀναρρώσεως τοῦ Πατριάρχου, νοσηλευομένου ἐν Ἀθήναις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ἐπισκοπὴ Toledo, Ohio

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Δαμασκοῦ, μέχρι τῆς τελείας δευθετήσεως τοῦ ζητήματος τῆς Ἀραβορθοδόξου Ἐπισκοπῆς Toledo, Ohio, ὅπερ ὑφίσταται ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μητροπολίτου Σαμουὴλ Δαούδ, ἀποστέλλεται ἐνταῦθα ὡς Πατριαρχικὸς Ἔξαρχος ἐν Ἀμερικῇ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀρκαδίας κ. Ἐπιφάνιος.

Ὁ Ρῶσσος Ἐπίσκοπος Ἰωάννης Βέντλαντ

Ὁ ἐν Δαμασκῷ Ἐπίσκοπος Ποδολίας κ. Ἰωάννης Βέντλαντ, Ἔξαρχος τοῦ Πατριάρχου Μόσχας κ. Ἀλεξίου παρὰ τῷ Πατριαρχείῳ Ἀντιοχείας, μετατεθείς, διωρίσθη ἀντιπρόσωπος τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Κεντρικῇ Εὐρώπῃ μὲ ἕδραν τὸ Ἀνατολικὸν Βερολῖνον καὶ δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν Ὀρθοδόξων Ρωσσικῶν ἐνοριῶν τῶν εὑρισκομένων ἐν Γερμανίᾳ, Σκανδιναυΐᾳ, Φινλανδίᾳ, Αὐστρίᾳ καὶ τῇ Α. καὶ Ν. Εὐρώπῃ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ὁ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Καθεδρικὸς Ναός

Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἀπεφάνθη, ὅτι ὁ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ρωσσικὸς Καθεδρικὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀνήκει εἰς τὴν κυριότητα καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας. Τὴν κυριότητα τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ διεξεδίκει ἡ Αὐτόνομος Ρωσσικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία Β. Ἀμερικῆς, ἥτις ἱδρύθη τῷ 1924, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας κατέστη ὄργανον ἑνὸς ἀθέου κράτους.

Νέαι θεωρίαι τοῦ Τροΐτσκη

Εἰς ἄρθρον τοῦ (Journal Moskouskii Patriarhii ἀριθ. 32, 1959) ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Σύνοδος Χαλκηδόνος καὶ ὁ Ἀνατολικὸς Παπισμός», ὁ γνωστὸς Ρῶσσος Κοινωνιολόγος Καθηγητὴς Σέργιος Τροΐτσκη προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι «μόνον οἱ 27 πρῶτοι κανόνες τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου εἶναι γνήσιοι», καὶ ὅτι «δι' αὐτῶν διήκει ἡ προσπάθεια τῶν Ἐπισκόπων νὰ προστατεύσουν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν ἀνάμιξιν τῶν

κρατικῶν ἀρχῶν καὶ νὰ τοποθετήσουν εἰς καθωρισμένα πλαίσια τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἱεράρχου τῆς πρωτευούσης». Ὁ σκοπὸς τοῦ κ. Τροΐτσκη εἶναι ὅπως προσβάλῃ καὶ πάλιν τὰ προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἅτινα κατοχυροῦνται ὑπὸ τοῦ 28ου Κανόνος τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ΄. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ὄχι μόνον νόθον, ἀλλὰ καὶ ἑξηγεῖ ὡς αὐτὸς θέλει καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὁποίου τόσα ἔγραψαν Μητροπολῖται καὶ διακεκριμένοι Θεολόγοι καὶ Λαϊκοὶ Πανεπιστημιακοὶ Καθηγηταί.

Δῶρον πρὸς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν

Τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας προσέφερεν ὡς δῶρον εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν 400 βιβλία ἐκδοθέντα μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1665 καὶ 1914. Ἐξ αὐτῶν τὰ μὲν 40 εἶναι Ρωσσικά, τὰ δὲ ὑπόλοιπα 360 Γερμανικά, Γαλλικὰ καὶ Ἀγγλικά.

Ἀκαδημία Μόσχας καὶ Παπισμὸς

Ἡ Σοβιετικὴ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν Μόσχας ἐδημοσίευσε λίβελλον κατὰ τοῦ Παπισμοῦ, κατηγοροῦσα τὸν Πάπαν Ἰωάννην τὸν 23ον ἐπὶ ἀντιδραστικῇ ἐκστρατείᾳ κατὰ τοῦ Σοσιαλισμοῦ καὶ ὅτι διὰ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου τοῦ 1963 ἐπιδιώκει νὰ σχηματίσῃ εἶδος θρησκευτικοῦ ΝΑΤΟ ἐναντίον τοῦ Κομμουνισμοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Κρατικὴ ἐπιχορήγησις

Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Πατριαρχείου Σερβίας «Γκλάσνιν» γράφει, ὅτι τὸ Γιουγκοσλαυϊκὸν Κράτος θὰ χορηγήσῃ ἐφέτος εἰς τὴν Σερβικὴν Ἐκκλησίαν ὡς οἰκονομικὴν βοήθειαν 35,000,000 δηνάρια καὶ ἐπὶ πλέον θὰ καλύψῃ τὸ ἥμισυ τῆς εἰσφορᾶς διὰ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλήρου. Τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὸ ἔτος 1960 ἀνέρχεται εἰς 16,000,000 δηνάρια. Ἐπειδὴ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἐκκλησίας Σερβίας εἶναι λίαν σοβαρά, ἐγένετο ἔκκλησις πρὸς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς ὅπως ἐφοδιάζωνται ἀποκλειστικῶς διὰ κηρίων τοῦ Πατριαρχικοῦ ἐργαστηρίου.

Θρησκευτικὴ ἐλευθερία

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος καὶ Σκοπίων καὶ Μητροπολίτου Σερβικῆς Μακεδονίας κ. Δοσιθέου, συνῆλθεν εἰς Σκόπια ἡ Ἐθνικο-Ἐκκλησιαστικὴ Συνέλευσις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Σερβικῆς Μακεδονίας, ἥτις μεταξὺ ἄλλων διεπίστωσε μὲ ἱκανοποίησιν, ὅτι ἡ ἐν αὐτῇ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ ἐξελλίσσεται τελείως ἐλευθέρως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Δέκα ἔτη ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριάρχου Μόσχας», εἰς τὸ ἐπίσημον περιοδικὸν τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας δημοσιεύεται ἄρθρον τοῦ Πρωθιερέως Φέριξ Μπέρκι, ἀποφοίτου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ Ὀρθοδόξων ἐνοριῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπήχθησαν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας τὴν 11ην Νοεμβρίου 1949.

Ὡς γνωστόν, ἡ ὡραία Ἐκκλησία τῆς Βουδαπέστης μέχρι τοῦ 1949 ἦτο Ἑλληνική, μὲ τελευταῖον Ἱερατικῶς Προϊστάμενον αὐτῆς τὸν Ἀρχιμανδρίτην Ἱλαρίωνα Βασδέκαν, ἐκδιωχθέντα ὑπὸ τῶν Κομμουνιστικῶν Οὐγγρικῶν Ἀρχῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

Ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τῆς Κύπρου εἰς Δημοκρατίαν, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος ἀπηύθυνεν ἐγκάρδιον συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν ἐκλεγέντα Πρόεδρον τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου κ. Μακάριον, εὐχόμενος εἰς τὴν νέαν Δημοκρατίαν καὶ τὸν λαὸν αὐτῆς, εἰρήνην καὶ εὐημερίαν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος Ε.Κ.

1. Ἀπεφάσισεν, ὅπως ἡ Ἐκκλησία Κύπρου μετάσχῃ τῆς ἐν Ρόδῳ, κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον, συνερχομένης Πανορθοδόξου Διασκέψεως.

2. Ἐνέκρινε τοὺς ὑπὸ τῆς Ἐφορείας τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς γενομένους διορισμοὺς τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς καὶ ἐπαναδιώρισεν ὡς Διευθυντὴν τὸν Παν. Ἀρχιμανδρίτην κ. Κωνσταντῖνον Λευκωσιάτην. Ἠσχολήθη καὶ ἔλαβεν ἀποφάσεις ἐπὶ διαφόρων θεμάτων ἀφορώντων τὴν Σχολήν.

3. Προέβη εἰς καθαίρεσιν τοῦ Διακόνου Ἰγνατίου Κυκκώτου.

(†) Ὁ Ἀρχιμ. Ἱππόλυτος Μιχαηλίδης

Ἐν Λευκωσίᾳ τῆς Κύπρου ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἱππόλυτος Μιχαηλίδης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου Κύπρου καὶ Διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ «Ἀπόστολος Βαρνάβας», ἀνὴρ σοφός, κάτοχος 10 γλωσσῶν. Τοῦ διαπρεποῦς κληρικοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιμανδρίτου Ἱππολύτου Μιχαηλίδου ἡ μνήμη εἴη αἰωνία!

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παγκόσμ. Συμβ. Ἐκκλησιῶν

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισεν, ὅπως εἰς τὸ ἐν Andrews συνερχόμενον Συνέδριον τῆς Κ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Π.Σ.Ε. ἐκπροσωπήσωσι τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Α. Ἀλιβιζᾶτος, Π. Μπρατσιώτης καὶ Β. Ἰωαννίδης, εἰς δὲ τὴν ἐν Βερολίνῳ σύσκεψιν ἐπὶ θεμάτων Διεκκλησιαστικῆς βοηθείας, ὁ Καθηγητὴς κ. Μ. Σιώρης.

Τὰ Θρησκευτικὰ εἰς τὰς Τεχνικὰς Σχολὰς Ἑλλάδος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Ν. Καρμίζης ἀπέστειλε ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν τεχνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν σχολῶν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ὁποίας συνιστᾶται ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν εἰς τὰς ὡς ἄνω σχολάς. Ἡ ἐγκύκλιος μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναφέρει καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἡ τάσις ὡρισμένων γνωστῆς προελεύσεως προπαγανδιστῶν, νὰ ἐμφανίζουν τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν ὡς ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν τεχνικὴν πρόοδον, εἶναι ἐντελῶς ἀστήρικτος καὶ ἀντεπιστημονική. Μόνον διὰ τῆς γνώσεως καὶ τοῦ ἐμποτισμοῦ τῶν νέων τεχνικῶν διὰ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας ἡ μεγάλη τεχνικὴ πρόοδος τῆς ἐποχῆς μας δὲν θὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὸ τραγικὸν ἀδιέξοδον, ἀλλ' εἰς τὴν ἁρμονικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἱκανοτήτων καὶ τῶν δυνατοτήτων τοῦ ἀνθρώπου ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου». Εἰς τὸν ἄθεον τεχνικὸν τῶν ἐρυθρῶν ὁλοκληρωτικῶν καθεστώτων, ἡ Ἑλλάς, μήτηρ μεγάλης πνευματικῆς παραδόσεως, πρέπει νὰ ἀντιπαρατάξῃ τὸν Χριστιανικὸν τεχνικόν, ὄχι ἐχθρόν, ἀλλὰ φίλον καὶ συνεργάτην τοῦ ἐλευθέρου ἀνθρώπου εἰς τὴν προσπάθειάν του δι' ἓν καλύτερον αὔριον».

Τὸ θέμα τοῦτο ἀπησχόλησε καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀποστολικὴ Διακονία

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀπ. Διακονίας συνεδριάσαν, ἀνέθεσε τὴν Διεύθυνσιν Τύπου καὶ Διαφωτίσεως

εἰς τὸν Πανοσ. Ἀρχ. κ. Ἀλέξανδρον Καντώνην, μὲ βοηθὸν τὸν Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Παῦλον Πολυμερόπουλον, ἀποσπασθέντα ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας.

Κατηχητικὸν Φροντιστήριον

Προτάσει τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισεν ὅπως ἀπὸ τῆς 21ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 10ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. λειτουργήσῃ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Πεντέλης, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἀπ. Διακονίας, εἰδικὸν Κατηχητικὸν Φροντιστήριον, πρὸς ἐπιμόρφωσιν στελεχῶν τοῦ Κατηχητικοῦ ἔργου.

Ἐκλογὴ Ἐπισκόπων

Ὁ συνεργάτης Σ.Α. τῆς «Ὀρθοδόξου Σκέψεως» Ἀθηνῶν (τεῦχος 30ῆς Ἰουνίου 1960, σελ. 137-9) συνιστᾷ ὅπως οἱ Ἐπίσκοποι (καὶ Μητροπολῖται) ἐκλέγωνται ὑπὸ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς χηρευούσης ἐπαρχίας. «Αἱ λεπτομέρειαι εἶναι θέμα μελέτης τῶν κανονολόγων», ἐπάγεται ὁ κ. Σ.Α., χωρὶς νὰ θίγῃ οὔτε τὴν βασικωτάτην «λεπτομέρειαν» τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΗΣ

Φροντιστήριον εἰς Ἱερουσαλὴμ

Ἡ ἐν Ἱερουσαλὴμ Βιβλικὴ Σχολὴ τῶν Φραγκισκανῶν μοναχῶν ἵδρυσε θερινὰ μαθήματα Βιβλικοῦ περιεχομένου διὰ τοὺς καθηγητὰς τῆς Ἁγίας Γραφῆς, οἵτινες μεταβαίνουν εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους κατὰ τὸ θέρος. Κατὰ τὴν περίοδον τῶν μαθημάτων πραγματοποιοῦνται εἰδικοὶ περίπατοι εἰς τοὺς ἀρχαίους βιβλικοὺς τόπους, ἔνθα γίνονται ἐπιστημονικαὶ διαλέξεις.

Εὐχαριστιακὸν Συνέδριον

Εἰς Κουριτίμπα τῆς Βραζιλίας συνῆλθε τὸ 7ον Βραζιλιανὸν Εὐχαριστιακὸν Συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν 120 Ἀρχιερεῖς, ἑκατοντάδες κληρικῶν καὶ 25,000 πιστῶν ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς χώρας.

Ἡ «Οἰκουμενικὴ Σύνοδος»

Ὁ Πάπας Ἰωάννης ΚΓ΄. προέβη εἰς τὴν συγκρότησιν Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ 74 μελῶν διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς «Β΄. ἐν Βατικανῷ Οἰκουμενικῆς Συνόδου». Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπαρτίζεται ἐκ 35 Καρδιναλίων, 4 «Πατριαρχῶν τῆς κατὰ Ἀνατολὰς Ἐκκλησίας», 25 Ἀρχιεπισκόπων, 2 Ἐπισκόπων, 1 Ἀποστολικοῦ διαχειριστοῦ, 4 Ἀποστολικῶν βικαρίων καὶ 3 Γενικῶν Ἡγουμένων μοναχικῶν ταγμάτων.

Προαγωγὴ διασήμου Κληρικοῦ Μαθηματικοῦ

Ὁ διάσημος Κληρικὸς Καθηγητὴς τῆς Μαθηματικῆς Μεθολογίας καὶ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Louvain, Georges Lemaître, ὠνομάσθη ὑπὸ τοῦ Πάπα Πρόεδρος τῆς Ποντιφικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν, εἰς ἀναγνώρισιν τῆς πολυμαθείας καὶ τῆς βαθείας εὐσεβείας του.

Τί εἶναι οἱ Οὐνῖται;

Ὁ «Πατριάρχης τῶν Καθολικῶν Μελχιτῶν» (Οὐνιτῶν) Μάξιμος Δ΄., εἰς ὑπ' αὐτοῦ ἐκφωνηθέντα λόγον, μεταξὺ ἄλλων εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς: «Εἴμεθα Ἀνατολικοί, προσηλωμένοι ὅσον τὸ δυνατὸν στενώτερον εἰς τὸν ἀνατολικὸν χαρακτῆρα μας, εἰς τὰς παραδόσεις μας, εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἡμετέρας Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἥτις πρώτη διέδωσε τὸν Χριστιανισμὸν ἀνὰ τὸν κόσμον. Εἴμεθα Καθολικοὶ ἰσότιμοι πρὸς τοὺς ἄλλους, ἡνωμένοι ὅσον τὸ δυνατὸν στενώτερον μὲ τὴν ἕδραν τῆς Ρώμης, ἔχοντες ἀπόλυτον πεποίθησιν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Ἄκρου Ἀρχιερέως».

«Δυοῖν θάτερον».

▪

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Προαγωγὴ Ἐπισκόπου

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Καντέμπορυ καὶ Πριμᾶτος πάσης Ἀγγλίας Dr. Fisher, ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικήν, προήγαγε τὸν Ἐπίσκοπον Mambassa εἰς Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐπαρχίας ἐν Ἀνατολικῇ Ἀφρικῇ.

▪

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Θάνατος διασήμου Ἰάπωνος Χριστιανοῦ ἡγέτου

Ὁ Δρ. Τογοχίκο Καγκάβα, ὁ ἐπιφανέστερος ἐκ τῶν Χριστιανῶν ἡγετῶν τῆς Ἰαπωνίας, ἀπεβίωσε συνεπείᾳ καρδιακῆς προσβολῆς εἰς ἡλικίαν 71 ἐτῶν. Ὁ Καγκάβα ὑπῆρξε διακεκριμένος κοινωνικὸς ἐργάτης καὶ ἡγέτης ἐργατικῶν καὶ συνδικαλιστικῶν κινήσεων. Εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν μετεστράφη εἰς τὸν Χριστιανισμὸν καὶ ἤρχισε τὴν Χριστιανικήν του ἐργασίαν τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων τοῦ 1909 εἰς τὰς πτωχοσυνοικίας τοῦ Κόμπε, ὅπου διῆλθε πολλὰ ἔτη, ἀφιερωθεὶς εἰς τὸ ἔργον τῆς περιθάλψεως τῶν πτωχῶν. Ἀργότερον εἰργάσθη ἐν Ἰαπωνίᾳ μεταξὺ τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν ὡς καὶ εἰς ἁλιευτικὰς καὶ μεταλλευτικὰς Ἰαπωνικὰς περιοχάς, ὅπου ἵδρυσεν ἐκκλησίας, ἱεραποστολάς, παιδικοὺς σταθμούς, νηπιαγωγεῖα καὶ σχολὰς διὰ τὴν διδασκαλαίν τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Συνέγραψε περὶ τὰ 180 βιβλία θρησκευτικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου καὶ διεκρίθη εἰς τὴν ποίησιν.

Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία

Ὁ θεσμὸς τῶν διακονισσῶν ἔχει καθιερωθῇ καὶ εἰς τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν. Κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Ἱερέως τῆς ἐνορίας, ὁ Ἐπίσκοπος δύναται νὰ ἀναθέσῃ εἰς χειροτονηθεῖσαν διακόνισσαν τὰ ἑξῆς καθήκοντα:

α) Νὰ βοηθῇ αὕτη τὸν ἱερέα εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸ βάπτισμα καὶ τὸ ἱερὸν χρῖσμα.

β) Νὰ βοηθῇ, δυνάμει τοῦ ἀξιώματός της, εἰς τὴν τέλεσιν τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος.

γ) Νὰ βαπτίζῃ ἐν τῷ ναῷ καὶ νὰ ἱερουργῇ (to officiate) εἰς περιπτώσεις ἐκκλησιστσμοῦ μόνον γυναικῶν.

δ) Νὰ ἀναγινώσκῃ ἐν τῷ ναῷ τὴν ἑωθινὴν καὶ ἑσπερινὴν προσευχὴν καὶ τὴν λιτανείαν, ἐκτὸς τῶν μερῶν τὰ ὁποῖα ὁρίζονται διὰ τὸν ἱερέα, καὶ νὰ ἡγῆται τῆς προσευχῆς. Μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ Ἐπισκόπου νὰ διδάσκῃ καὶ κηρύττῃ ἐν τῷ ναῷ, ἐκτὸς ἂν τελῆται ἡ διὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν λειτουργία.

Βαπτισταὶ

Οἱ 2000 ἀντιπρόσωποι, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον μέρος εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Ἑνώσεως Ἀμερικανῶν Βαπτιστῶν, ὑπερβαινόντων τὰς 600,000 ἐν Ἀμερικῇ, ἀπεφάσισαν ὁμοφώνως ὅπως ἀντιταχθοῦν εἰς τὴν ἐκλογὴν Ρωμαιοκαθολικοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐπίσημα τηλεγραφήματα καὶ γράμματα

Τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου:

«Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβον,

Εὐχαριστῶ θερμῶς Ὑμετέραν Σεβασμιότητα καὶ ἀγαπητὴν Ὁμογένειαν δι' εὐχὰς ὑμῶν ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις μου.

ΠΑΥΛΟΣ Β.»

▪

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος

▸ Τῇ Κυριακῇ 3ῃ Ἰουλίου προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, Σικάγου.

▸ Τῇ 4ῃ ἰ. μ. προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ νεοδμήτῳ Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐν Waukeegan, Ill., τελέσας καὶ πανηγυρικὴν δοξολογίαν ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ Ἀμερικῆς.

▸ Τῇ 10ῃ ἰ. μ. ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ἐτέλεσε τὸ διετὲς Μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ, ἐξάρας διὰ καλλιεποῦς λόγου τὸ ἔργον καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐκλιπόντος Ἱεράρχου.

▸ Τῇ 17ῃ ἰ. μ. προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος, Lowell, Mass., ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τὸν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς ἐν Μπρουκλάϊν Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Γεώργιον Στεφανίδην, καὶ ἀπένειμε τῷ Ἱερατικῶς Προϊσταμένῳ τῆς Κοινότητος π. Δημητρίῳ Σγουρῷ τὸ ὀφφίκιον τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου.

▸ Τῇ 21ῃ ἰ. μ. προέστη τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας τῆς μ. Ἀλεξάνδρας Κοτσίδα, θυγατρὸς τοῦ κ. Ἀγγέλου Κοτσίδα, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Θεοφ. Βοηθῶν Ἐπισκόπων Ἐλαίας καὶ Λεύκης, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Βοστώνης, ἑτέρων ἐννέα Ἱερέων καὶ τοῦ Διακόνου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Εἶτα ὡμίλησε καταλλήλως καὶ συνώδευσε τὴν νεκρὰν μέχρι τῆς τελευταίας αὐτῆς κατοικίας, ἀναγνοὺς καὶ τὰς ἐξιλαστηρίους ἐπὶ τοῦ τάφου εὐχάς. Ἀκολούθως μεταβὰς εἰς τὴν οἰκίαν τῶν πενθούντων, ἀπηύθυνεν αὐτοῖς λόγους παρηγορίας.

▸ Τῇ 24ῃ ἰ. μ., Κυριακῇ, προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἐν Huntington, N. Y., καθ' ἣν ἐχειροτόνησεν εἰς Πρεσβύτερον τὸν Ἱερολ. Διάκονον κ. Γεώργιον Παπαδημητρίου. Ἐν συνεχείᾳ ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἐκκλησιάσματος ἐψάλη Δοξολογία ὑπὲρ ὑγείας καὶ κραταιώσεως τοῦ ἄγοντος τὴν ὀνοματικὴν Αὐτοῦ ἑορτὴν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου.

▸ Τῇ 27ῃ ἰ. μ. ηὐλόγησε τὸ ἐν Springfield, Mass., Συνέδριον τῆς Ὀργανώσεως Γκάπα.

▸ Τῇ 28ῃ ἰ. μ. ηὐλόγησε τὸ ἐν Βοστώνῃ Συνέδριον τῆς Παγκρητικῆς Ἑνώσεως, ἥτις προσέφερεν ὑπὲρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς $1,000.00.

▸ Τῇ 30ῇ ἰ. μ. ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν παλαιὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος, Ἰνδιαναπόλεως, κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου, τῇ δὲ 31ῃ, Κυριακῇ, ἐτέλεσε τὰ Θυρανοίξια τοῦ νέου ὁμωνύμου Ἱ. Ναοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

▸ Τῇ 1ῃ Αὐγούστου μετέβη εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Σικάγου καὶ συνειργάσθη μετὰ τῶν ἱερέων. Τὸ ἀπόγευμα ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὴν Παράκλησιν. Εἰς τὸ τέλος τῆς Ἱ. Ἀκολουθίας ἐχειροθέτησεν εἰς Μέγαν Πρωτοψάλτην τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς τὸν Ἱεροψάλτην τοῦ ὡς ἄνω Ἱ. Ναοῦ κ. Γεώργιον Δημόπουλον.

▸ Τῇ 2ᾳ ἰ. μ. προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Σικάγου.

▸ Τῇ 6ῃ ἰ. μ. ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἐν Lowell, Mass., κατὰ τὴν Ἱ. Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἀκολούθως προήδρευσε συσκέψεως τῶν δύο ἐκεῖ Κοινοτήτων, πατρικῶς συστήσας εἰς αὐτὰς συνεργασίαν πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὴν πρόοδον ἀμφοτέρων τῶν Κοινοτήτων.

▸ Τῇ 7ῃ ἰ. μ. προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ ὡς ἄνω Ἱερῷ Ναῷ. Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως, διὰ καταλλήλου προσφωνήσεως, παρέδωκεν εἰς τὴν Α.Σ. τὴν κλεῖδα τῆς πόλεως.

Σύσκεψις Βοηθ. Ἐπισκόπων

Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, οἱ Θεοφιλ. Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς συνῆλθον ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῆς τῇ 25ῃ καὶ 26ῃ Ἰουλίου, ἐμελέτησαν διάφορα ἐκκλησιαστικῆς φύσεως ζητήματα καὶ ἔλαβον ἐπ' αὐτῶν τὰς προσηκούσας ἀποφάσεις.

Μικτὸν Συμβούλιον

Τὸ Ἐντιμότατον Μικτὸν Συμβούλιον τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, συνεδριάσαν τῇ 10ῃ Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῆς, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, συνέταξε τὸ πρόγραμμα ἐργασιῶν τῆς 15ης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως ἐν Buffalo, New York (17—24 Σεπτεμβρίου) καὶ ἐμελέτησε διάφορα ζητήματα τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ, λαβὸν τὰς προσηκούσας ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις.

Γ΄. Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας, ἀντιπροσωπεύσας τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβον εἰς τὸ Ρεμπουπλικανικὸν Συνέδριον ἐν Σικάγῳ, ἀπήγγειλε τὴν κάτωθι προσευχήν:

O Lord, God of all power and wisdom, we thank Thee for this brotherly togetherness in which many of Thy people have come to exercise their right in selecting freely, those whom they deem worthy to seek and promote our Nation's leadership.

We thank Thee, O Lord, for this our Country, where many groups of diverse origins live in freedom and in national unity, under one flag, and worship Thee, the everlasting King of the Universe according to the dictates of their conscience and the traditions of their venerable Fathers.

As we live free and try to do, though in an untable way, whatever is dutiful and pleasing unto Thee, we look upon our turbulent world and witness in dismay those captive nations and peoples who live under the yoke of tyranny, within the shadow of many deaths.

We pray for them, O Lord. We beseech and suplicate Thee, our Saviour: let Thy light shine upon them so that their burden may become lighter and their expectancy of freedom and their hope for liberation may come unto them soon, as a blessing from Thee, the source of all goodness and blessings.

May all of us and all the free inhabitants of this Earth become Thy messengers proclaiming truth and justice under Thy Fatherhood and practicing real and sincere brotherhood, according to Thy saving commandments.

May our country, under wise and capable leadership, continue to be the bastion of Democracy, the haven of the persecuted, the defender of the sacred values of life. Let its leaders, and those whom Thy people will proclaim, stand unafraid to speak and do truth before friends and before enemies, and lead us and the free world, under Thy guidance and protection, to peace in honor and justice.

And may the Grace of our Lord Jesus Christ, and the Love of God the Father, and the Communion of the Holy Spirit, through the intercessions of the evervirgin Mary, Mother of God, and of all the Saints, be with you, during your deliberations and all the days of your life. Amen.

Δ΄. Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὀλύμπου κ. Δημήτριος:

▸ Τὴν Κυριακήν, 3ην Ἰουλίου, ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐν Λὸς Ἄγγελες.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας προέστη Δοξολογίας ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ ὡμίλησε καταλλήλως.

▸ Τὸ Σάββατον, 9ην ἰ. μ., μετέβη εἰς Σάντα Μπάρμπαρα καὶ προέστη τῆς κηδείας τοῦ ἀποβιώσαντας Ἀρχιμανδρίτου Ἀμβροσίου Μανδηλλάρη. Τὴν δὲ ἑπομένην ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργία καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον.

▸ Τὴν 12ην ἰ. μ., ἀπὸ μέρους τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. κ. Ἰακώβου, μετέβη καὶ ἀπήγγειλε τὴν κάτωθι προσευχὴν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Συνεδρίου τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος ἐν Λὸς Ἄγγελες:

Gracious God, our Father, to Whom all hearts are open and all men's thoughts an open book, we ask Thy blessing upon this great gathering. Let it demonstrate how free men choose their leaders. Let it comport with the high principles on which this nation was founded. Let it propose and resolve with high mind and broad vision. Let it have a concern larger than the party, larger even than the nation. For ours is a world of great stirrings, of deep anxiety and high hopes, of great possibilities and ominous threats. The times require wise men who can lead the people along the narrow way that lies between.

Lord, let the spirit of truth stride through this hall, and find its way into the anterooms, come to rest on the hearts of these men and women, so that, as the processes of our Democratic way of life are carried out, we may not presume to make our wishes Thy will, but Thy will our mandate. Amen.

▸ Τὴν Κυριακήν, 17ην ἰ. μ., μετέβη εἰς τὴν Κοινότητα τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ ἐν Σὰν Μπερναρδίνῳ, ὅπου ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον. Ὡσαύτως τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Μέγαν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβον μέρος καὶ οἱ ἱερεῖς τῶν γειτονικῶν Κοινοτήτων. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης ἐφιλοξένησεν ὅλους τοὺς παρευρεθέντας εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Κας Σοφίας Σέλλα, Προέδρου τῆς Φιλοπτώχου.

▸ Τὴν 24ην ἰ. μ. μετέβη εἰς Κολοράδο Σπρίγκς, ὅπου εἶχε συνέλθῃ τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Προσκόπων, εἰς τὸ ὁποῖον παρευρέθησαν καὶ πρόσκοποι ἐξ Ἑλλάδος, καὶ ἐτέλεσεν ἀφ' ἑσπέρας τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Κοινότητος τοῦ Πουέμπλο, Κολοράδο, τὴν δὲ ἑπομένην πρωΐαν τῆς Κυριακῆς τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὴν κατασκήνωσιν τῶν Προσκόπων, ἔχων συλλειτουργοὺς τοὺς ἱερεῖς τῶν γειτονικῶν Ἑλληνορθοδόξων καὶ Ρωσσορθοδόξων Κοινοτήτων. Τὴν Θ. Λειτουργίαν παρηκολούθησαν ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι Πρόσκοποι καὶ πλῆθος λαοῦ ἐκ τῶν πέριξ Ὀρθοδόξων Κοινοτήτων. Τοὺς ὕμνους ἔψαλλον αἱ χορῳδίαι Ντένβερ καὶ Πουέμπλο, Κολοράδο. Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ὡμίλησεν ἐπικαίρως ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος καὶ ὁ Ἱερατ. Προϊστάμενος τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος Ντένβερ, Ἀρχιμ. κ. Μελέτιος Διακανδρέου. Μετὰ ταῦτα ὅλοι οἱ Ἑλληνορθόδοξοι Πρόσκοποι, προσκληθέντες μετέβησαν εἰς τὴν πόλιν Κολοράδο Σπρίγκς, ὅπου ἡ Κοινότης Πουέμπλο-Κολοράδο Σπρίγκς εἶχεν ἑτοιμάσει θαυμασίαν δεξίωσιν διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ Ἑλληνοαμερικανοὺς Προσκόπους. Ἐκεῖθεν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος μετέβη εἰς Νέαν Ὑόρκην, ὅπου ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ σύσκεψιν τῶν Ἐπισκόπων.

▸ Τὴν Κυριακήν, 31ην ἰ. μ., μετέβη εἰς τὴν Κοινότητα Πόρτλανδ, Ὄρεγκον, ὅπου ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον.

Ζ΄. Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια Νοτίου Ἀμερικῆς

Ἀρχιμ. Ἰάκ. Παπαβασιλόπουλος

Ὁ Ἀρχιεπισκοπικὸς Ἐπίτροπος ἐν Νοτίῳ Ἀμερικῇ, Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰάκωβος Παπαβασιλόπουλος, ἀδείᾳ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, προσῆλθεν εἰς τὴν ἕδραν αὐτοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ περὶ τὰ μέσα Ἰουνίου, ἐξέθηκε τὰ προβλήματα τῆς ἐν Νοτίῳ Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας καὶ Ὁμογενείας, καὶ ἔλαβε παρὰ τῆς Α.Σ. τὰς δεούσας ἐντολάς, ὁδηγίας καὶ κατευθύνσεις. Παρέστη εἰς τὰς τελετὰς τῶν ἐξετάσεων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Ἀκαδημίας, παρηκολούθησε συνεδριάσεις τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου, Κατηχητικῶν, Ἐκπαιδευτικῶν καὶ Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων καὶ ἐμελέτησε τὸν τρόπον λειτουργίας αὐτῶν. Δεχθεὶς τὰς εὐχὰς τῆς Α.Σ., ἀνεχώρησε τῇ 15ῃ Ἰουλίου διὰ Μπουένος Ἄϊρες.

Ἑλληνικὸν Σχολεῖον διὰ ξένους

Ἐν Μπουένος Ἄϊρες, ἐκτὸς τοῦ Ἡμερησίου Ἑλληνικοῦ Σχολείου, λειτουργεῖ καὶ εἰδικὸν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον δι' ἀλλοεθνεῖς καὶ ἑτεροδόξους, ἀριθμοῦν περὶ τοὺς 60 μαθητάς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ καθηγηταὶ καὶ ἕτεροι ἐπιστήμονες.

Ἐκδόσεις εἰς τὴν Ἱσπανικὴν

Ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Ἱσπανικὴν ὁ Κανονισμὸς Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τὸ περίφημον φυλλάδιον τοῦ Καθηγητοῦ Whitman "The Vitality of the Greek Language." Ἀμφότερα κατὰ μετάφρασιν τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Παύλου Ballester Comvalie, Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος ἡμῶν ἐν Scranton, Pennsylvania.

▪

Ὁ Παραθερισμὸς Ἑλληνο-Ἀμερικανοπαίδων ἐν Ἑλλάδι

Συνεχίζονται αἱ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τῆς Ὁμογενείας ὑπὲρ τοῦ νέου θεσμοῦ τῆς ἀποστολῆς Ἑλληνοαμερικανοπαίδων εἰς Ἑλλάδα. Ὡς δεῖγμα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, δημοσιεύομεν μίαν ἐκ τῶν πολλῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας λαμβάνει καθημερινῶς ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή:

Νέα Ὑόρκη, 31 Ἰουλίου, 1960

Σεβασμιώτατε,

Εὐχαρίστως ἐσωκλείω Ὑμῖν ὧδε ἐπιταγὴν $50.00, δεῖγμα ἐλαχίστης μου εἰσφορᾶς εἰς τὴν τεραστίαν προσπάθειαν τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος πρὸς Ἑλληνοθρησκευτικὴν ποδηγέτησιν τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς νεολαίας μὲ πρώτην ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τῶν ἁγίων προσπαθειῶν Ὑμῶν, τὴν διοργανωθεῖσαν Ἐκδρομὴν—Προσκύνημα εἰς Ἑλλάδα 90 νέων καὶ νεανίδων τῆς Ἀμερικανικῆς ὁμογενείας μας.

Εἴθε ὁ Παντοδύναμος νὰ διατηρῇ Ὑμᾶς, Σεβασμιώτατε, ἐν συνεχεῖ σιδηρᾷ ὑγείᾳ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας καὶ πρὸς διαιώνισιν τῶν φυλετικῶν ἡμῶν παραδόσεων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ,
Πάντοτε πρόθυμος,
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΔΗΜΑΣ

▪

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

—Αἰδ. Δημήτριον Σακελλαρίδην, Ἱερ. Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος Ἁγίας Τριάδος, Steubenville, Ohio: Ἐκφράζομεν θερμὰς εὐχαριστίας καὶ συγχαρητήρια διότι διαθέτετε κατὰ μῆνα ἄνω τῶν 200 τευχῶν τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ».

—Αἰδ. Νικόλαον Γεωργακόπουλον, Ipswich, Mass.: Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν ἐγγραφὴν 13 νέων συνδρομητῶν δι' ἕν, δύο καὶ τρία ἔτη, καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν συνδρομῶν αὐτῶν ἐκ $64.00. Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ὑμῶν, τὸ ἀναλογοῦν ποσοστὸν ἐκ $16.00 ἀπεστάλη ὡς προσωπικὴ ὑμῶν δωρεὰ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν Ἁγίου Βασιλείου.

—Αἰδ. Κωνσταντῖνον Κοκολάκην, Ἱερ. Προϊστάμενον Κοινότητος τῆς Ἁγίας Τριάδος, Lansing, Mich.: Ἀπευθύνομεν ὑμῖν θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὸν διπλασιασμὸν τῶν παρ' ὑμῶν διατιθεμένων τευχῶν τοῦ «Ὀρθοδό-

ξου Παρατηρητοῦ», ἀπὸ 20 εἰς 40. Συγχαίρομεν διὰ τὴν δρᾶσιν ὑμῶν.

—Ὁ κ. Γεώργιος Συληριώτης, τ. πρωτοπαλαιστής, 8 Van Woert Street, Albany, N. Y., ἀποστέλλων τὴν συνδρομήν του διὰ 2 ἔτη, γράφει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Σήμερον σᾶς ἀποστέλλω ἐπιταγὴν διὰ τὴν συνδρομήν μου δύο ἐτῶν εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητήν». Προχθὲς ποὺ ἔλαβα τὸ περιοδικὸν καὶ εἶδα εἰς τὸ ἐξώφυλλον τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Δακρυρροούσης, οὔτε ἐγώ, οὔτε κανεὶς ἄλλος ἀπὸ τοὺς συνεργάτας μου ἔμεινε ἀσυγκίνητος. Μὲ δάκρυα στὰ μάτια ὅλοι ἐπέσαμε στὰ γόνατα, προσευχόμενοι καὶ προσκυνοῦντες τὴν Θεομήτορα . . .».

ΒΙΒΛΙΑ ΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΑΔΕΛΦ. ΘΕΟΛΟΓΩΝ «Η ΖΩΗ». Ἡ Ἀδελφότης Θεολόγων «Ζωὴ» κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἰούλιον ἑόρτασε τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς καὶ τῆς ἱδρύσεως τοῦ περιοδικοῦ αὐτῆς «ΖΩΗ». Ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς» τῇ εὔχεται, ὅπως ἑορτάσῃ πολλὰς εἰσέτι ἐπετείους, πλουσίας εἰς πνευματικὴν ζωὴν καὶ δρᾶσιν.

ΑΔΕΛΦ. ΘΕΟΛΟΓΩΝ «Ο ΣΩΤΗΡ». Τῇ 8ῃ Ἰουλίου ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ ὁμωνύμου περιοδικοῦ αὐτῆς «Ο ΣΩΤΗΡ», μὲ πλούσιον πνευματικὸν περιεχόμενον εἰς τὰς 16 σελίδας αὐτοῦ. Αἱ προσωπικότητες τῶν ἱδρυτῶν τῆς Ἀδελφότητος καὶ συντακτῶν τοῦ ὁμωνύμου περιοδικοῦ εἶναι ἡ ἀσφαλεστέρα ἐγγύησις τοῦ ὅτι καὶ διὰ τοῦ νέου περιοδικοῦ αὐτῶν «Ὁ Σωτήρ», θὰ προσφέρουν πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸν εὐλαβῆ Ἑλληνικὸν λαόν.

«Ο ΚΡΙΚΟΣ». Τεῦχος Μαΐου 1960. Ἐνδιαφέροντα ἄρθρα περὶ τῆς Ἀφρικῆς, τῶν ἐν αὐτῇ ἐξελίξεων, τῆς θέσεως τῶν Ἑλλήνων ἐν αὐτῇ, καὶ περὶ τῶν ληπτέων μέτρων ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς Ἑλληνικότητος τῶν παροικιῶν. Ἐπίσης ἄλλα λίαν ἐνδιαφέροντα θέματα.

ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, συνεχίζουσα τὸ ἔργον τῆς ἐκτυπώσεως διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, ἐξέδωκε Σλαυωνιστὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, διὰ πρώτην ἴσως φορὰν ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τῆς Ρωσσικῆς Ἐπαναστάσεως, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου καὶ γράμμασι μεγάλοις, ὀγκώδες Λειτουργικὸν (Slougebnik), περιλαμβάνον ἐκτὸς τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὄρθρου καὶ τῶν Λειτουργιῶν τοῦ Χρυσοστόμου, Μ. Βασιλείου καὶ τῶν Προηγιασμένων, διαφόρους εὐχὰς καὶ τὸ ἑορτολόγιον ὁλοκλήρου τοῦ ἔτους. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶναι ἄξιον μνείας, διότι ἡ ἐκτύπωσις τοιούτων βιβλίων μέχρι πρό τινος συνῆντα μεγάλας δυσκολίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Θ. ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ, Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς συνεργασίας ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ Κοινωνίᾳ τοῦ Π.Σ.Ε. Ἰσταμπούλ, 1959.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΝΤΑΡΓΥΡΗ, Τὸ πνεῦμα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἀθῆναι, 1958.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΑΒΒΑ, Ὁ Γολγοθᾶς καὶ ἡ ἀπολύτρωσις τῆς Κύπρου. Λάρναξ Κύπρου, 1959.

Ν. ΚΑΜΒΥΣΗ, Φινοπωρινὸ Ἐλεγεῖο. Ἀθῆναι, 1960.

ΠΕΤΡ. ΒΑΛΗΝΔΑ, Δίκαιον, Χριστιανικὴ Ἠθικὴ καὶ Δικαιοσύνη. Θεσσαλονίκη, 1959.

Ἀρχιμ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΥΡΑΤΣΟΥ, Εἰς ἔπαινον δόξης. Δέκα μικραὶ ὁμιλίαι. Ἔδεσσα, 1959.

ΣΠΗΛΙΟΥ ΣΧΟΙΝΑ, Βίβλος ψυχωφελεστάτη Βαρσανουφίου τοῦ Ἰωάννου. Βόλος, 1960.

ΘΕΟΔΩΡ. ΚΟΝΤΑΡΓΥΡΗ, Ἡ Θεία Λειτουργία Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Κάλυμνος, 1958.

Α. ΓΚΟΥΜΑ, Οἰκονομικὰ θέματα. Ἀθῆναι, 1960.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΣΙΜΙΓΙΑΤΟΥ, Ἡ συνεργασία τῶν γονέων μετὰ τοῦ κατηχητοῦ. Ἀθῆναι, 1960.

ΒΕΛΤΙΩΜΕΝΗ ΚΑΙ ΕΠΗΥΞΗΜΕΝΗ ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΑΡΜΟΝΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΥΜΝΩΔΙΑΣ τοῦ Πρωτοψάλτου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς κ. Γεωργίου Ἀναστασίου. Δωδεκάτη φωτοτυπικὴ ἀνατύπωσις.

Ὁ Πρωτοψάλτης κ. Γεώργιος Ἀναστασίου προέβη ἐσχάτως εἰς τὴν 6ην Ἑλληνο-Ἀγγλικὴν ἔκδοσιν τῆς «Ἁρμονικῆς Ὑμνωδίας» του διὰ τὰς Χορῳδίας μας καὶ διὰ κάθε μουσικόφιλον Ἑλληνορθόδοξον οἰκογένειαν. Τὸ πολύτιμον τοῦτο μουσικὸν βιβλίον τῶν Χορῳδιῶν μας τιτλοφορεῖται ἀγγλιστὶ ὡς ἑξῆς: "Greek Byzantine Liturgical Hymnal." Ἡ 6η αὕτη ἔκδοσις εἶναι χρυσοπανόδετος μὲ 372 πυκνοτυπωμένας σελίδας. Ἡ τιμή του εἶναι $5.00. Γράψατε:

George Anastasiou
c/o Colonial Food Market
251 S. 60th Street
Philadelphia 39, Pa.

(†) Ἀρχιμανδρ. Ἀμβρόσιος Μανδηλάρης

Τὴν 4ην Ἰουλίου, 1960, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον, ἐν ἡλικίᾳ 90 ἐτῶν, ὁ ἐν Σάντα Μπάρμπαρα, Καλιφορνίας, ἐφησυχάζων Ἀρχιμανδρίτης Ἀμβρόσιος Μανδηλάρης.

Ἐγεννήθη εἰς τὰ Θούρια, Καλαμῶν, τῷ 1870. Πτυχιοῦχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἦλθεν εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῷ 1904 καὶ εἰργάσθη εἰς τὴν παροικίαν τοῦ Σικάγου ἐπὶ πολλὰ ἔτη, συντελέσας εἰς τὴν ἵδρυσιν Κοινοτήτων. Ἐπίσης διηκόνησεν εἰς τὰς Κοινότητας Ἁγίου Λουδοβίκου, Μισ., Ἁγίου Φραγκίσκου, Καλ., καὶ Βανκοῦβερ τοῦ Καναδᾶ, ἐργασθεὶς ἐκεῖ διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ.

Ἡ κηδεία του ἐγένετο εἰς τὸν Ὀρθόδοξον Ναὸν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος εἰς Σάντα Μπάρμπαρα, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὀλύμπου κ. Δημητρίου μεθ' ὅλων τῶν γειτονικῶν ἱερέων.

Τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιμ. Ἀμβροσίου Μανδηλάρη εἴη ἡ μνήμη αἰωνία!

ΧΡΥΣΗ ΓΕΦΥΡΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΛΙΟΛΟΥΣΤΗ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟ ΑΠΛΟΧΩΡΟ, ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ, ΚΑΛΟΤΑΞΕΙΔΟ ΚΑΙ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ
AIR-CONDITIONED ΕΘΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ
ΕΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ—ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΙΟΥΝΙΟΥ	16	
ΙΟΥΛΙΟΥ	12	
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	6	(ἐκ ΒΟΣΤΩΝΗΣ ΑΥΓ. 7)

ΕΚΔΡΟΜΗ ΠΑΝΗΛΕΙΑΚΗΣ, Mediterranean Floating Seminar in Greece

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΜΕ ΧΑΜΗΛΑΣ ΤΙΜΑΣ ΛΟΓΩ ΕΠΟΧΗΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	3	(ἐκ ΒΟΣΤΩΝΗΣ ΣΕΠΤ. 4)
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	30	(ἐκ ΒΟΣΤΩΝΗΣ ΟΚΤ. 1)
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	27	

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἡ πλέον ἰδεώδης ἐποχὴ γιὰ νὰ ἀπολαύσετε καλύτερα καὶ ἀνετώτερα τὴν ΑΘΗΝΑ... ΤΑ ΜΑΓΕΥΤΙΚΑ ΝΗΣΙΑ... ΤΗΝ ΕΞΑΙΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΑΙΘΡΟ...

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ διαλέγετε εὐκολώτερα τὴν καμπίνα τῆς ἀρεσκείας σας καὶ τὰ δωμάτιά σας στὰ κ αλύτερα ξενοδοχεῖα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ θὰ χαρῆτε τὴ λαμπρότητα τοῦ περιφήμου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ, τὴ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ καὶ τὸ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΩΝ ΚΡΑΣΙΩΝ.

10% ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΑ ΤΑ LOW-SEASON
ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποταθῆτε
εἰς τὸν Ταξειδιωτικὸν Πράκτορά σας.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

HOME LINES AGENCY INC. ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙ' Η.Π.Α. ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑΝ
42 Broadway, New York 4, N. Y. • Digby 4-6363

Printed by
Cosmos Greek-American Printing Co.
205 West 25th Street
New York 1, N. Y.